உ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

முத்துக்குமாரசுவாமிபேரில்

சுப்பராமையர்பதம்.

இஃது

மயிலம்

சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

சென்னை - இட்டா

பார்த்தசாரதிநாயுடு

அவர்களாற் றமது

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாசஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

நெ-1. திருப்பள்ளிசந்து பெத்துநாயக்கன்பேட்டை

MADRAS.

1896.

வேலுமயிலுந்துணை.

முத்துக்குமாரசுவாமிபேரில்பதம்

க-பதம்-இ-ம்கமாஸ்-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

சோருசுள்ளதீராசுந்தரவொய்யாரா
சொந்தமாகயெந்தனையணைந்துசுகந்தந்திடுவாய்

அநுபல்லவி.

அகிலம்பணியும்வேளூர்கும — ரேசனே
யடுத்துவரைரட்சிக்குமக — ராசனே
ஆசைவளருதெந்தன் — பேச்சுங்குன்றுதிப்போ
தஞ்சந்தஞ்சமெந்தன்பரி — தாபம்பார்த்திரங்கவேணுஞ்-சொ

சரணங்கள்.

பத்மினிஜாதிநான்சொன்னேன் — சாமி
பாற்கக்கிடையுமோநான் — காமி
உத்தமபுருஷரெனக் — கித்தரையிலில்லையென்று
சித்தத்தினினைந்துகாம — வருத்தத்திலோடிவந்தேன்-சொ

பசளைபூர்த்துவிம்முவதென் — கொங்கை
பரிமளம்வீசுதுபாரென் — கங்கை
யசைத்தாற்காமம்பொழியு — மணக்குஞ்சுகங்கொடுக்கு
மற்பமோகியானுக்கு — விற்பனமுள்ளவேலனே-சொ

பத்தன்சுப்பராமன்தமிழ்க்கனு — கூலனே
வெற்றிசேர்வேடர்குலத்துவள்ளி — லோலனே
யெத்தனையோயிருக்குது — வென்மனத்திலுன்னைசேர
வத்தனையுநிறைவேற்றி — நித்யானந்தமூர்த்தியாகும்-சொ

உ-பதம்-இ-ம்-பைரவி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

நானங்கேவருவேனோதுரைதானிங்கேவருவாரோவென்று
நயந்துபேசி-மனதையறிந்துவாபோடி.

அநுபல்லவி-

வானவர்பணியும்வேளூர்தன்னில் வளர்முத்துக்குமரேசர்மீது
மையலாகு இனிதாளாது   மானேயடிதேனே-நான்

சரணங்கள்,

ஓகோவென்றலங்கரித்துக்கொண்டே   னந்நேரத்திலென்
னேலமலர்கள்பார்த்திடவு   முருகுதேயெந்தநெஞ்சம்
தோகையேமாரன்   தொடுக்குமலர்ப்பாணந்
துளைக்குதேயனைநோடி   யுகமாகுதே
துணைசெய்யடிபாதகியிந்தவேளையில்மோடி   செய்யலாகுமோ-நான்
படுக்கைவிட்டெழாதித்துவழி   பார்த்தவிழிகள்பூத்துதே
பாதிராமமாச்சுதேஊர்   படையுமொடுங்கிடபோச்சுதே
திடஞ்சொல்லிககதை   படிக்குறாய்
நடக்கிச்சோம்பிப்பந்   தடிக்கிறாய்
சித்திராங்கியெனமத்தகத்தனமெத்தவில்லியென்சித்தமயக்குதே-நா
ளத்தனைநாளாகமர்மம்   வைத்திருந்தாளுடைதனை
யெய்புரானசரமாரியாப்பாண   மினிசகிக்கவென்னாலாமோ
யெத்தனைவாதையென்   றெடுப்பேன்பெண்ணே
யெவ்வகையவருடன்   சகிப்பேன்கண்ணே
பத்தருகியசுப்பராமன்சொற்பாவுக்   கருள்வளைக்கவுண்டு-நான்

௩-பதம்-இ-ம்-பியாகடை-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

மனதுண்டானால்வழுமருகட்டு   மில்லாவிடின்
வருந்துஞ்சபல   மென்னடி.

அநுபல்லவி.

இனந்தோறும்வந்தென்னைச்   சேர்ந்தவமேலர்க்குத்
தில்லும்பில்லும்மாயந்தக்கள்ளி   யென்னசொன்னாளோ-மன

சரணங்கள்.

திருவளரொத்தன்துரை   சேரவருவதில்லை
புருஷாவைப்பெலொரு   போருஞ்செய்வாருமில்லை
பருவமுதலாயொருவர்   முகமுநான்பார்த்ததில்லை
மருவியவரைத்தெந்தன்   மனப்பெரியாதென்தொல்லை
அல்லும்பகலுமாய்வில்லங்கஞ்செய்து   யெல்லரபேசக்கூ
கொக்குலேக்கஞ்சமங்கையின்   சொல்லைக்கேட்குமவரிங்கேமன

உயிரொன்றுடலிரண்டா யிருந்தோமேசிலகாலம்
வொப்பியதோவதற்கு வுளமையோவென்னகோலம்
மயில்வெலருக்கெவளோ வகுத்தாளிந்திரசாலம்
வருந்துகிறேனவட்கு வருகாதோகலிகாலம்
உள்ளங்களித்தவர்தமக் குழைத்ததென்வீணேபோமோ
வொண்டொடிதெய்வகுஞ்சரிக் குற்றகுமரேசனிங்கே-மன

பலவிதஞ்சுப்பராமன் பதப்பாடுகிறானடி
பாவியனமதன்மலர்ப் பகழியெய்கிறானடி
உலைவாய்மெழுகுபோலே யுருகிறேனடி
ஓதுந்தலைவிதியோ யுத்தநுரைப்பாயடி
வழைமுகத்தைக்காணாத மலர்போலவாடுகிறேன்
மயிலேறிவிளையாடும் வடிவேலர்தாமிங்கே-மன

௪-பதம்-இம்-பியாகடை-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

அன்பில்லாதவன்மீதினில்லாசையோராசையா
லதிலென்னசுகமடிமானே

அநுபல்லவி.

பொன்வயல்சூழ்வேளூர் முத்துக்குமரர்க்கு
போதிக்கினுமவர்மனதோ கல்லடி-அன்

சரணங்கள்.

இஷ்டமுள்ளதுரை வந்தவுடனேநான்
திருஷ்டிசுத்திவாவென் றழைத்தேன்-பின்பு
யெத்தனையேவென்படுக்கை மெத்தையின்மேல்
வைத்தவனை யுபசரித்தேன்
திட்டமாகமுத்துச் சுண்ணாம்பிட்டுவெள்ளை
வெற்றிலைச்சுருளைநான் கொடுத்தேன்-அவர்
சித்தமகிழ்ந்திடத் தம்புருமீட்டியே
விந்தைப்பதங்களை யந்தமாய்ச்சொல்லியும்-அன்

நடந்துவந்தபாத கமலங்களை-நா
னோகுமென்றேமெல்லப் பிடித்தேன்-அவர்
நாவுக்கிசைந்திட பூப்பழமும்பாலும்
வேணதெல்லாமுண்ணக் கொடுத்தேன்
தொடுத்தாலீலாவி நோதங்களிற்கொஞ்சந்
சிரயம்போலிருந்தார் விடுத்தேன்-வருஞ்

சுக்ரோதயமட்டும் பார்த்துமவுனமாய்
வென்றழையாத வஞ்சனைவிடுத்தேன்-அன்

காதல்மிஞ்சிக்கண் களுக்குக்கலநீரா
முத்துமுத்தாகவே யுதிர்த்தேன்-மொடுங்
காமன்விடுத்திடும் புட்பபாணங்களால்
மெத்தநொந்துபதை பதைத்தேன்
ஏதுயினிமேற் சகியேயென்றவளைக்
கட்டிக்கொண்டதாஞ் சுவைத்தேன்-அவர்
யென்னநினைத்தாரோ முன்போலசுகித்தார்
பண்ணும்சுப்பராமன் பாடிப்பரவியும்-அன்

ரு-பதம்-இ-ம்-பந்துவராளிதாளம்-ஆதி

பல்லவி.

சூதுக்காரக்கள்ளியென் றவளைநான்சொன்னால
சுருக்கென்றுமக்கேன் வருகுதுசாமி

அநுபல்லவி.

ஏதவள்மீதினுமக் கித்தனைப்பிரமைசிலரே
வேதபுரிவைதீசர் பெற்றபாலரே
ஆதிநாளையிற்றானே தெரியுமுமதுசொந்தம்
ஐயனேமெய்யனே பன்னிருகையனே-சூது

சரணங்கள்.

சித்தமெல்லாந்தெரிந்து யின்பங்காணவேணுமோ
யித்தைவிடக்கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடியின்னம்வேணுமோ
பத்தமில்லையுனக்குநா னெத்தனைசெய்தாலுமென்மேற்
பத்தியில்லாமலேபோச்ச விந்தைபடிக்கிறீர்போம்போம்போம்
மெத்தமெத்தயித்தநிபிற் சிற்றடிபிடிக்கவோநான்
சித்தத்தினிலும்மைவிட யித்தரைமீதில்லையென்று
சிந்தனைசெய்யாதேயு மந்தமிகுங்கந்தனே-சூது

சிலபேர்சொல்வார்களுன் கலைப்பாரென்றிருந்தேன்
புலந்தெரிந்ததுசுவாமி மிகவுமகிழ்ந்தேன்
அலைப்புக்காற்றுமல்வந்து சலியாப்பேசுகிறீர்போமபோம
மலைப்பவள்நானல்ல மாதர்போலெண்ணாதீர்நீரும்
அலைகடலாழமில் வளமென்றுசொல்லுவேனுன்
கலைப்புயிராமலொரு வருக்கும்வாராதுரோஷந்
கஞ்சாளனருள்புதல்வா சிங்காரவேலோன்முதல்வா-சூது

என்மனம்போலவருவிக்கு முன்மனமென்றிருந்தேன்
மன்மதன்செய்துயர்க் கிடமில்லையென்றுபரிந்தேன்
அன்புக்குக்காலமாயிது வின்பந்தத்திடும்வேலரே
இன்பமிகுஞ்சுப்பராம னிசைக்குமனுகூலரே
முன்புநான்சொன்னசொல்லெல்லா மூண்மையேமண்குதிரையை
நம்பியாற்றிலிரங்கிய கதைபோலாச்சுதிப்போ
நாதனேநீதனே ரஞ்சிதவிநோதனே-சூது

கூ-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தானேவருகிறாரோ-நான்வரவேவாவவரைத்
தையலேகேட்டுவா போடி

அநுபல்லவி.

தேனூர்மலர்ச்சோலைசூழ் வேளூர்முத்துக்குமாரர்
திருமயின்மேற்பவனிவரு மயிலேலந்துமவிரார்,தானே

சரணங்கள்.

காமப்பூதம்வந்து தேடித்திரியுதடி
கடிமலர்கணைவாரி வாரிச்சொரியுதடி
ஆமடிகணவன்மே லாசைவருகுதடி
யந்தரங்கமெல்லா மவற்குத்தெரியுமடி-தானே

அதிர்மஸ்தானத்தி வீரித்திருக்குதடி
யழகியகொங்கைரண்டும் பாரித்திருக்குதடி
பதரியென்மனமிகப் பூரித்திருக்குதடி
படுக்கைவிடுஞ்சிங் காரித்திருக்குதடி-தானே

தெளிந்தநிலவும்பட்டம் பகல்போலெரியுதடி
திக்கைநோக்கியென்னிரு புருவநெறியுதடி
களிகொள்சுப்பராமன் களிக்கேயுருகுதடி
கண்கள்சொருகியொரு விதமாய்வருகுதடி-தானே

எ-பதம்-இ-ம்-கலியாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

தையலேயுன்னை-நினைந்து நினைந்துருகித்
தயங்குறேனடி மானே

அநுபல்லவி

வையகம்புகழ்ந்தோங்கும் வேளூர்தனில்மருவு
மையன்முத்துக்குமாரதுய்யா மையலினின்றாக-தை

சரணங்கள்.

மேட்டிசரசக்கண்ணுட்டி மதன்வாழிடங்
காட்டிசுகங்கொடுத்துப் போட்டிசெய்யலாமடி
தாஷ்டிகக்காரிமலர் சூட்டியலங்கரித்து
வீட்டிலிந்தக்ஷணமே கூட்டிவரச்சொல்லடி-தை

வைஞ்சைமிகுவுன்னித ரஞ்சிதக்காரியென்று
கொஞ்சிமுத்தந்தாவென்று கொத்துஞ்சுரானடி
பஞ்சவர்னக்கிளியே தஞ்சமென்றுமுனது
நெஞ்சமிரங்கிலையே கொஞ்சமாகிலுமிளங்-தை

நாடியுருகும்வேளை மோடிசெய்யலாமடி
தேடிக்கல்யாணிராகம் பாடிசுப்பறுயன்மனம்
வேடிக்கையாகவினோ யாடிக்காங்கேயனுடன்
கூடிக்கலந்தணைய வாடிசமையமிளங்(தை)

அ-பதம்-இ-ம-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி

மருந்தல்லவோயிந்தவிதஞ்செய்வதுவீண்
வார்த்தையேண்டிவளர்க்கிறாய்

அநுபல்லவி

திருந்தும்வேளூர்முத்துக் குமரேசனென்றெவற்குந்
தெரியாதோவுனக்குந் தெரிந்தேயிருக்கும்போடி-மரு

சரணங்கள்.

பிதமில்லாப்பேச்செல்லாம் பேசிப்பேசிப்போது
வெல்லபேச்சு பேசவந்தபோதும்
எதிரொன்றில்லாச்சன்னதம் வந்ததல்லவோவிட்டது
இக்கனத்திலதைநீக்கும்வகைசெய்யபக்குவமல்லடிசக்களத்தியிட்ட

அதட்டிஅதட்டியென்னை யவர்சொன்னவார்த்தையு
மவரைத்தப்பிதமாக யான்சொன்னவார்த்தையுஞ்

சதிகாரியென்றுநான் சொல்வதுமேச்சு
சட்டப்பேசச்செல்லாங்குட்டிச்சொல்லவந்தாய்சட்டிச்சுவரினி
ல்முட்டவென்னொழுந்தோ-மரு

சொல்லத்தெருவிலூசி விழக்கொள்ளுவாருண்டோ
குறிக்கிறுப்பவிணையிங் கென்னகுறையைக்கண்டோ
மெலிகல்லாயவர்கமெகன் மீதாவஞ்சமேதடி
விளம்புஞ்சுப்பராமன்தமிழ்க்கருள்சீலனுளம்புகுந்துறையைக்
கொடுத்தகலெய்யகோல-மரு

கூ-பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சகலமுந்தெரிந்தநற் சரசகிரீடிபோல
ஜாடைகளேன் காட்டுகிறீர்

அநுபல்லவி.

ஜெகம்பணிந்திடும்வேலூர் முத்துக்குமாரசாமி
சித்தப்ரமைகொண்டு மெத்தலவலைக்கண்டு-சக

சரணங்கள்.

ஆசையின்னவிதமா யிருக்குமென்றேயறியாள்
அவங்கனகலைகள்மார்பி லடற்சகித்தறியாள்
பூசங்களபங்களைப்பூசியுமறியாள் பூமிமணமுமறியாள்
சரணமகளை நீர் போராசைகொள்ளுகிறீர்
எருதாக்கவின்சுவை தெரியுமோதுள்ளுகிறீர்
வாசவனுலகத்தி லிருக்குமரம்பையைப்போன்
மனத்திலெண்ணுகிறீரே வாய்க்காய்ச்சரக்கைப்போல-சக

விதரணசாலியைப்போற் சின்னரிமீட்டுகிறீர்
வேம்புங்கரும்பாகுமோ விண்ப்ரமைகாட்டுகிறீர்
பதங்களைப்பாடிவித்தையையிங்கேகாட்டுகிறீர் ப்ரவிடைபோற்
காட்டுகிறீர்
பதுமையாயிருக்குதே நீர்செய்வதென்னபத்தி
புலிபசித்தாலும்புல்லைத் தின்னுமோசொல்லும்நத்தி
கதைபடிக்குரிரிக்க ப்ரமையாமோவுமக்குநற்
கனியைத்தின்றிடும்வாயாற் காயைத்தின்னலாமே-சகல

சொல்வினோதகதிலோ குணத்திலோபணத்திலோ
சுரதயுக்திதனிலோ [illegible]த்திலோ

சுப்பராமையர்பதம்.

கல்வியிலேதிறங்காட்டும்வல்லமையிலேகவிகற்பனையிலே

சொல்லுமையாரீராசை கொண்டுவெள்ளலிலேலா
சுப்பராமன்தமிழ்க் குலவுஞ்சுகுணலீலா
மெல்லியவளிடத்தி லிருக்கின்றதுதெல்லா
மேவினாற்றெரியும்போமையான் சொன்னசொலமெல்லாம்சக

௰ பதம்-இ-ம-சுருட்டி தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

கள்ளச்சிரிப்புக்கொண்டு வெள்ளைபேய்க்கவந்தீரோ
கடையைக்கட்டும் நடவாது

அநுபல்லவி.

வெண்ணாமறைமலர்த் தடங்கள்சூழ்வேளூரின்
வாசமேயாரனமலர் வாளிதடுக்கப்போமோ-கள்

சரணங்கள்

ஆனைசிகப்பியென் றுமனுபஞ்சாங்கஞ்சொல்லும்
அவனைத்தலைமேலேவைத்து வாடினாலும்நீர்சொல்லும
நானுமக்குப்பார்வையோ வளர்க்குறீர்தில்லும்பில்லும்
நாடறியாதோதேவர் தந்திரந்தூரனில்லும்-கள்

இருட்டினுமாயிப்பின்னும் விளக்கைப்பிடித்தாப்போலே
இருக்கூத்தெலாநடித்துச் செருக்கிரீரொருக்காலே
கருங்காக்கையேறிப்பனங் காய்விழாதுமணமேலே
கருத்திலேநீரினைந்ததை முடிக்குமெண்ணத்திலுமேலே-கள்

காதினிலேதவந்தீ ரறிவேனிந்தசூது
கம்பமொன்றிரண்டானே கட்டுவதோதகாது
சேதிசக்களத்திக்கு தெரிந்தால்மனந்தாளாது
செய்யுமசுப்பராமன்தமிழ்க் கருளவேயுமக்காகாதுகள்.

௰௧-பதம்-இ-ம்-வசந்தம்-தாளம்-திரஸ்கதி.

பல்லவி.

அவரைப்போற்கிடைக்குமோ-யெனக்குமெண்
ணாசைக்கிசைந்தகண்ணாளன் டி

அநுபல்லவி.

குவலயம்புகழ்வேளூர் முத்துக்குமாரசுவாமி
குணமொன்றும்போதுமேபணமென்னசொர்ணமபெண்ணே-அ

சரணங்கள்

அருமையாமெனையாவென் றழைப்பதுபோதுமே
யரவிந்தமுகத்தைப்பார்த் தாலும்பசிதீருமே
யரியசுரதலீலை நடத்துமிளைறவிநோதா
யாருக்குக்கிடைக்குமிவ் வம்புவிமீதுதானே-அவ

எத்திக்குந்திக்கும் புகழ்மாறனுக்கெதிரா
யின்னொருவரைச்சொல்லப் போமோவடியனமே
சற்றுநேரங்காணாவிட்டால் றேறுதெல்லாந்தோணும்
சர்வசிவதாரனென்றுஞ் சாசசிலையைப்போர்த்த-அவ

பத்தன்சுப்ராமன்சொலுந் தமிழ்மேலதிகமோகம்
கன்னவாதிலகன்கற்ற வித்தைகளுண்டனேகம
எத்தினையிலுமோங்க வென்னுமான்செய்தசம்பாவம்
எந்நிழையேயென்சொல்வே னெண்ணம்காமமபிராவகம்-அவ

௧௨-பதம்-இ-ம்-கமாஸ்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மாமயல்பெருகுது சமயமடாவென்னை
மருகவென்னடாபோடி

அநுபல்லவி.

காமருவுசோலைசூழ் வேளூர்முத்துக்குமாரா
கண்ணியனேயெந்தன் புண்ணியனேயெனக்கு-மாமை

சரணங்கள்.

மதனகலையறியுஞ் சதுராயுனைநான்தேடி
வாடிவருந்துவதோவுன் டையோவொருகேடி
மிதமில்லாக்கல்வியி னிதழும்நான்விளையாடி
மேதகுதுரையோநாம் சீதமென்மலர்சூடி-மாமை

அங்கமதுபதறிக் கொங்கையைவிம்முதேசாமி
யாசைமிகவுகொண்டே னருளடாநான்காமி
செங்கைமதனன்கணை பொங்கிவருதேசாலஞ்
செய்யவிதுவேளையல்ல னையவோசொலாயெனக்கு-மாமை

சந்ததம்பணிசுப்ப ருமனுக்கருள்தியாகா
மல்லார்க்கனலதுபோற் றுவதுபாரேயோகா
சந்தவிதஞ்சகிப்பே னெழில்வேலைநதமநேகா
யினியாகிலுந்தயைசெய் யெனைக்குகந்தவையோகா-மாமை

௰௩-பதம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

அவளிடத்திற்றானே-சுகபோகவாழ்ந்
தநுபவிக்கட்டுமேதானே

அநுபல்லவி.

மாவளிடத்தினிரக்கூடி யினாகிறதும்செம்பொன்
யிட்டமில்லாதம்பந்த வேடபம்பாராளுமாதே-அவ

சரணங்கள்

மூன்றுதினம்பொருந்தி வாழ்ந்தாலேயவளண்டை
மூடிப்பேனுன்னங்கையிற் சபாதநாயெனதுகொண்டை
கொன்றோதாவவர்க்கிவி னவனைப்பாசுகிலும்பண்டை
தோகையேநமக்கேண்டி யிரவும்பகலுஞ்சண்டை-அவ

வேண்டாமென்பவர்தங்கள் கழுத்திலிங்கத்தைக்கட்டி
வைத்தாலெத்தனைநா ளிருக்குமிதுவேகெட்டி
ஆனாலழகனென்பா ரனம்மையதுகெட்டது
வனதுபிடித்தசனி யின்றுநம்மைவிட்டது-அவ

எல்லாந்தெரிந்தநங்கை யென்றவனோநாடியே
யிகத்திற்கும்பரத்திற்கு மின்பசுகந்தேடியே
வல்லமையாகசுப்ப ராமனபதம்பாடியே
மண்ணுலகில்மிக மகிழ்பெறவேகூடியே-அவ

௰௪-பதம்-இ-ம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சிரிக்கிமயக்கங்கொண்டு-திரிகிறீர்போம்சுவாமி
தினந்தினமுமலைந்துவீணாய்

அநுபல்லவி

சிறிக்கிமயக்கங்கொண்டு திரிகிறீரடிக்கடி
சிறிக்கியினிலும்வெகு முறுக்கியென்றேனினைந்து
தளுக்கட்செழிக்குந்திருக் கைக்குமரோசமோ
சாதனைக்கள்ளிகள்சொன்ன போதனைக்குள்ளாகப்பட்டு-சிறி

சரணங்கள்.

கட்டழகியிடையாளோ கலந்தியைய
காமினியி ருமக்கு-வெகு
கண்யமறிந்திட்ட லபிநயசுந்தர
காமாதிமோர தமக்கு
இஷ்டமென்னகொண்டீரோ உங்களுடைய இஷ்டத்துக்கு
கிட்டபடியாய்கட்ட திட்டவதாய்கெட்டி
கெட்டியும்மைப்போலே புருஷனைக்கண்டல்லே
கெட்டிக்காரிதினமுங்கரி சட்டிசராண்டியமட்டு-சிறீ

கருவிழிகளிரண்டும் முலகினில்கிடையாத
காமகிரக் கிரவண்டோ-வெழுந்
காட்டுமதிமுகத்தில் வாட்டமில்லாதவிரு
கறுத்தபவழத் துண்டோ
மருக்கமலாசவெண்டோ கும்பஸ்தனமிரண்டும்
மருவலாமவள்வார்த்தை யென்னசாதகண்டோ
பருவதத்திலிரதிமோர வையதுபன்னிரண்டோ
பருத்ததுடையிரண்டும் பண்பாம்வாழைத்தண்டோ-சிறீ

நாளைத்தெரியுமவள் நலமுங்குலமுமிப்போ
நான்சொன்னால் தெரியாது-எட்டி
ஞானுஞ்சிகைபிடித்துக் கொண்டுவந்தெருவில்
நன்றாய்வருவாள் மாறு
கேளுமுமக்குத்தருமோ உங்களுடனே நீர்
கிட்டிநெருங்குவது கட்டழகாசரிமோர
வேலைப்பழிக்கும்வடி வேலவரேயென்னபுத்தி
விருதைசுப்பிராமண்சொல்லை மறந்ததெருக்கள்சுற்றி-சிறீ

மெட்டு-பதம்-இ-ம்-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

குயிலனையோமயிலனையோ-கூடிக்கொண்டுமஞ்சள்
குளிக்கிறதைக்கண்டு பரிமளிக்குதெந்தநெஞ்சம்

அநுபல்லவி.

கையிற்கிளிவேலுடைய கண்ணியரோர்குளத்தில்
காமசமேமயிலே கர்ப்பகமேமறப்பிலாத-குயி

சரணங்கள்.

புன்னைகள்சூழ்தடமதனிற் பெண்களொருக்கம்
புத்தமிர்தக்கலாமுமும் பூமலையமோரப்பக்கம்

தன்னிச்சையாயவரவர்கள் தனித்துவிளையாடையிலே
தங்கவலைச்செங்கையினர்க் கொங்கையைமறைத்துக்கொண்டு

எத்தனைபூஜாபலன்கள் செய்தனடிபெண்ணே
பேர்த்திறமையோவனனவரைப் பார்க்கவுநான்கண்ணே
சித்தாடைக்காரியர்கள் செய்தவிந்திரஜாலம்
செப்பவுமென்றாமுளதோ சேயிழையாள்கண்டசுகம்-குயி

தாராவுமயிலினமுந் தாயமைப்பூமேலே
தாவித்தாவிவிளையாடி சண்முகனைப்படித்து
நீராடிக்கரையிலிந்திர நீலச்சேலையுடுத்தி
நிறைகையிலேபாககமதி லக்கரையாய்ப்பார்த்தவெனது-குயி

௰௫-பதம்-இ-ம்-பரஸ்தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மதனபயமேலகணைபெய்யுறு-மெதகன்
மன்னன்வராட்டும்புத்திசொல்லுகிறேன்

அநுபல்லவி.

அதிசுந்தரவடி வேலனைமிகநண்ணி
யடுத்தவளென்னைப் பாராமலோராமல்-மதப்

சரணங்கள்.

திங்கட்கிடையுத்தென்றற் றேரும்-வளந்
திகழுமகிழ்மலர் தாரும்
செங்கரத்தினிலுள்ள கருப்புவில்லைவளைத்து
சிகரியொத்தனமேர்க் குறிப்பாய்கண்ணுற்றிடுராய்-மதப்

ஆசைக்கணவனில்லா வேளையில்-உனது
மீசைமுறுக்கிக்கொண்டேன் துன்றுராய்
ராஜசாலருப்பவ ரிப்படியுஞ்செய்வாரோ
நாயகனில்லாவிட்டிலி ராவில்வந்துமஞ்சாமல்-மதப்

அங்கம்பதற வாசைவளர-உந்த
னடமேலாஞ்செய்யுரா மென்வனைசோர
மங்களமாய்ச்சுப்ப ராமனையாளும்வடி
வாளழகனைச்சேர்ந்த வஞ்சியெனைறென்றுமல்-மதப்

௯-பதம்-இ-ம்-சாரங்கம்-தாளம்-ஆதி

பல்லவி-

உம்மைப்போர்சமர்த்த-ரொருவரையுங்காணே
முபசாரவார்த்தையேன்சும்மா

அநுபல்லவி.

செம்மையோர்புகழ்ந்தேத்தும் வேளூர்முத்துக்குமார
தேவா தெய்வகுஞ்சரி யோகாமகாநுபாவா

சரணங்கள்

ஆதியிலேவந்தடி மானேயுனக்
காசைச்சுணவனினி நானே
பேதகமாயென்றுமே தானே-என்றும்
பேராசைகொண்டிருந் தேனே
காதகாபோல்வந்து கவைதீர்ந்தபின்மெல்லக்
கதவைத்திறந்துகொண்டு கமபிவாங்கிவிட்டீரே-உம்

சரிகைசேலையொட்டி யாணம-தைத்த
சாதகரலிக்கைகவி யாணம்
வருமபோதணியுமிரத்தினப் பூணும்-எனக்கு
வகைவகையாய்த்தரல் வேணும்
தால்வேண்டுமென்றுநான் சரசத்திற்கேட்கும்போது
தடையோவினக்கென்று சர்க்கரைக்கஞ்சிவார்த்தீரே-உம்

உத்தமஜாலங்களுந் தில்லும்சாமி
எங்கேகற்றறிந்தீரோ சொல்லுஞ்
சற்றேறயெட்டியிருந்தா லாமே-நம்பிய
தையலர்காசைசொல்லப் போமோ
பத்திசெய்யுசுப்பராமன் பதத்துக்குகந்தோனே
பண்டுசொன்னதையினறு பாலித்திடுஞ்சிமானே-உம்

௰-பதம்-இம-தன்னியாசி-தாளம்ஆதி

பல்லவி.

கேடிசினேகித்தகாள்முதலாய் மோடிசெய்யாமலே
வேடிக்கையாகவேகூடி யிருந்தாயேயடாசாமி

அநுபல்லவி

ஆடும்மயில்மேல்வினை யாடும்வேளுக்கந்தனை
பாசைகொண்டுநீமக ராஜனென்றுமப்போதே தே

சரணங்கள்.

யெத்தனைநாளாயோசித்து சித்தமுந்தன்மீதில்வைத்து
கற்றவித்தைதனைக்காண்பித்து நித்தமுமநுபவித்து
மெத்தவுஞ்சுகம்பெறலா மென்றுநானுபசரித்து
சித்தஜநூலைப்படிக்க யெத்தனென்றேயான்ப்ரமித்துதே

என்னைநேசமாக்கொள்ளவெக்கந்தீதஞ் செய்ததுவென்ன
கன்னிகைப்பருவம்போலவேதேர்தன் மன்னவாஜெகப்ரசன்ன
பன்னுபாவகமெல்லாநேர்ந்திருந்து வன்னீதஞ்செய்ததுமென்ன
உன்னதலங்காரங்கண்டாலென்னை யெப்படின்னிர்ப்பன்றுதே

என்னைநமக்கரஹ்யம்வைத்துநீ பன்னுமதராஞ்சுவைத்து
தன்னதிலமுத்தங்கொடுத்து மன்னுந்தன்வசைதப்பிடித்து
நன்னயமாகசுப்பராமன்சொன்ன பதத்தைப்படித்து
வன்னமேயென்றுதுதித்து பன்னுநூல்களைவிரித்துதே

௧௬-பதம்-இ-ம்காம்போதி-தாளம்ஆதி.

பல்லவி

ஆரென்றுமிறட்டுரீசாமினைக்
காசைவார்த்தைதனைச்சொல்லியென்னைமோசஞ்செய்ததுமல்லாமல்

அநுபல்லவி.

காரணன்மருகனேமுன் கடனுக்கொருதிரம்
கடத்தைதெரியாமலே மேலிக்கொண்டேன்
பூரணமேபுண்ணியமே செல்வமுத்துகுமாரே
போதும்போதும்முறவு தாருங்கைமேற்பணத்தை-ஆ

சரணங்கள்.

கொத்தளமுக்கரர்சரங் கொப்புத்தாரேனென்றுசொல்லி
கொஞ்சிகொஞ்சிபேசியுடன் கொண்டானடிந்திர-எனது
கொவ்வையிதழைமுக்கடித்து கொங்கையழுந்தப்பிடித்து
செவ்வியதன்னத்தில்வெடுக் கென்றுகடித்து
எத்தனைசெய்தாலுமுனக் கத்தனைக்கிடங்கொடுத்து
கர்த்தரினஞ்சொன்னேனென்வெகு பக்தியுடனே

நித்தநித்தங்கடனுக் கொருத்திவருவாளோபோம்
எத்தியெத்தின்னறைக்கு முக்குத்திதாரேனென்றுசொல்லி ஆ

வேணும்போலிருந்தாகசொன்ன நாணயப்படிசெலுத்த
வேணபடிநடத்த லெனக்குச்சம்மதியான
வெறுப்பாய்பேசினேனென்று யெண்ணினுமெண்ணுஞ்சும்மா
வேசையிற்காசைகாசுமே லல்லவோசாமி
தோணுமலனுதினமுந் தொந்திரவுசெய்குறீர்
துரையென்றுலெனகென்ன தூரநில்லும்
ஆறுவமாய்பேசுகிறீர் ரையனேபன்னிருகையனே
யாணையிட்டுவெடுக்கடி தில்லும்பில்லுமாகச்சொல்லி ஆ

வல்லமைநடவாதிங்கே கொல்லத்தெருவினிலூசி
சொல்லுமத்தன்மைபோல்வார்த்தைசொல்லிநிற்குறீர்இந்த
கல்வியெல்லாம்நான்வெகுவாய்ச்சொல்லிவைத்தபேருக்குண்டு
கையிலில்லாதவன்போல வேஷம்போடுகிறீர்
முல்லைமலரைசசுட்டிக் கன்னத்தோடுகன்னம்வைத்து
முத்தமிட்டுமெனப்பாற் குடிக்கமேவுகிறீர்
இல்லாதெல்லாஞ்சொல்லியென்னையல்லாபண்ணவந்தீர்காணு
மல்லும்பகற்சுப்பாராம னன்பாய்ப் போற்றிடும்வேலரே ஆ

பதம்-இ-ம்-அடாணா-தாளமரூபகம்.

பல்லவி,

மானேயங்கேபோன வகையென்னடி-பொல்லா
வமபநிருக்கிற செம்பொன்மலைக்குள்ளே

அநுபல்லவி.

வானோர்புகழுஞ்சேனு பதியாஞ்சுப்பிர
மணியன்பலவந்தம் பண்ணுதிருப்பாரோ - மா

சரணங்கள்.

அம்புவிழிமடமானே யுனக்கிது
யார்செய்த சூதடிமுழு
வம்புகளுங்கொண்டதொம்புகளும்வந்தமார்க்கமேதடி
கும்பஸ்தனத்திலிளம்பிறைபோல்னகக்குறிகள்மிகத்தோணுதே
குமபுகள்கூடி மிடும்புகள்பேசற
கோலங்கண்ட ளேயோநான்பெற்ற

ஜாதிப்புணருகும்பன்னீறும்திமிர்ந்த ஐவ்வாதுமிகுதே-புனக்
கேதுக்கிப்படிதுற்புத்திகள் வந்ததோ தன்வாய்க்கசுதே-நடு
வீதியினிற்பெண்டு பிடிப்பதவனுக்கு
விரதியென்றெங்குமபர சித்தாதெரியாதோ
ஜாதிக்கில்லாத்தொழி லேதுக்குவிணிலே
தானடங்கத்தன் குலமவிளங்குமடி மா

வண்டாடுஞ்சோலை திகழுற்றென்றைக்கொடிவாழும்
குணசீலன்நாளுந் தெண்டிரைசூழ்புவிதொண்டாவி
னைகளைத்தீர்க்கும் வடிவேலன்சொலு
தண்டமிழோர்துதிக்குஞ் சாத்துக்கன்பி
நந்தமணன்தன்றுரு மலாநதாளன்
ஒண்டொளிமேபசுபு கண்டுருகிகொண்டு
வூரார்நகைக்க வுடலெடுத்தாயடி - மா

பதம்-இ-ம்-அடாணு-தாளம்-அடதாளம.

பல்லவி.

வருந்தவருந்த-யெனைடாசாமி
வலியமோடிசெய்குராய

அநுபல்லவி.

கருங்கடற்கண்ணி புதைபருகிய
பந்தமென்மேருகிநதை புதநனமீதிறகொண்டு
தினதினங்கோடி நமஸ்காரங்கள்பண்ணித்
தேவாதிதேவ சகாயனெனமேறயெண்ணி-வரு

சரணங்கள்.

உம்மைப்போற்புருஷராரிய கெனக்கொருவருமில்லையோ-ம
னதுமாடோயிலையோவதனை எனக்குதநதுசசொலலையோ
பொன்னையெனக்குளள - கடனுக்களித்துப்போறுலென்னதொலைலை
யோகுடிப்போகபசெய்துவைத்த யெனக்குமுனக்குமபொருதம
மன்னவனென்றுன்னை மையர்கபொள்வாரிலலை (இல்லையே)
வழிமறித்தேமடியைப் பிடிப்பாரில்லை
யென்னசொன்னாலுமுன மனதிரங்கிலை
யெனக்கிங்கிருப்பதுவோ யிராநதொல்லை - வரு

முன்னாள்கிட்டநாருயினிவந்து   பின்னுமளப்பதொடா-சொல்லு
மோசனக்கல்லென்றுனம்பனாலேவரினால்   ரெண்டாய்முறியுமடா
நன்னயகாரனென்றவென்சொற்மாறினால்   நாணயம்போகுமடா
வில்நாளுக்குநாளமுழுசந்திரனானாலும்   நன்றாய்க்குறையுமடா
பன்னம் பன்னமபழங்   கதைபடிக்குறாய்
பட்சமவள்மீதிற்   கொண்டுதுடிக்கிறா
இன்னமவினாய்மனப்   பாலேன்குடிக்கிறாய்
இருக்குமிஷ்டத்தை   வேண்டாகெடுக்கிறாய்-வரு
பூனைகட்டநதோழனதன்னில்வந்துமத   யானையைக்கட்டுநீரோதா
கமபுசிக்ககிடைபதையரிநதே   பொறுகிணரொன்றுவெட்டிநீ
ரோ,முன்,பரவசருசொன்னபடிநடந்தவளோப்   பண்பாய்ககிட்டி
வனவாபுகழ்   வள்ளிமணவாளனை
வாணனைனப்பெயர்   கொண்டகுறளனை
தேனுலவுஞ்சீர்   கடம்பணிதோளனை
ஸ்ரீசுப்பராமனுக்   குகந்தயாளனை-வரு

பதம்-ஙி-ம்-தோடி-தாளம்-ரூபகம

பல்லவி

மோகப்பகட்டுக்காரி-மோகவலைநகுடசிக்கி
முன்னாளிருந்த ரீதிமறந்தீரோ

அநுபல்லவி,

ஜெகம்பணிநதிடுமேவரூர்   முத்துக்குமாரசாமி
சித்தநதெரியாமலெநதவசித்திரத்தைக்கொடுத்தேன்சாமிமோ

சரணங்கள்.

நானிப்போதவளுக்கு   சரியா-முன்
நாளையின்வேண்டியிருந்தது   முறியா
வனுமக்கிநதமகிட்டி   நிலையா-உமக்
கிருக்கத்தெரிந்ததந்தோ   மலையா
வானவருலகின்வாழு   மேனகைபோல்வென்றெண்ணி
வீதிலேநேரமுமவள்வீட்டில்   வீற்றிருக்கின்றீர்சாமி
காணுவதோவரிதாசசு   காணுயாட்சியவளாட்சு
வனுந்தனுகின் வீண்பேச்சயிருந்தபவெல்லாம்போச்சு-மோ

னன்னைவிடவுமக்கவ ளழகா - நீர்
யென்னையுங்கண்டுக்கொண்டீர் முருகா
என்னைரமுன்னைநானினைந் துருக - நீர்
ரிப்படிவிடலாமோ முருகா

மன்னவனேவுனக்குநா னென்னகுறைசெய்தேன்வீணு
யன்னீதஞ்செய்குரிரே கன்னிவகைபொல்லாதல்லோ
சொன்சொல்லைதப்பிவிட்டுச் சூதுக்காரியெனறுசொல்லி
வுன்னிடமனதுங்கெட்டு யென்னைநட்டாத்தில்விட்டு-மோ

சந்திரமயில்மேல்வரும் வேலாபத்தன்
சுப்பராமதன்மிழ்க்கநு கூலா
சந்திரவதனவள்ளி வேலா-சாமி
சகலபுவனபரி பாலா

வுநதனதுயிதப மிநதவிதமாகுமென்று
யெந்நனுக்குத்தெரிந்தா லினைநதுவுன்னைச்சேருவேனே
கந்தரசதிபொல்லாது காமத்துரோகவீண்போகாது
வஞ்சநநதான்மறவாது வநதாலுமனயவொவ்வாது-மோ

பதம்-இ-ம்-ஆகிரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சிந்தைவாடுதே-நினைத்துநினைத்து
சிநதைவாடுதே

அநுபல்லவி.

சிந்தைவாடுதந்தன் சந்திரவதனநேது
பநதரந்தவிணிறு வாடுங்கொடியடுபோற் சிந்

சரணங்கள்.

கொடிப்பொழுதோதோனுது நூறாயுநமாக
விடியவிடியுமட்டும் விழித்திருநதும்
படவாக்கினியோபெரும் வாடைக்கனலேவீசு
டைலிற்றுநம்பதுபோற் மடலுக்குள்ளேதிரேகம்
கனிவண்டொடவே கனைவநதுமேசறவே
வுடன்பெருமூச்செறிந்து மையல்தீச்சுகாணவே
மயிலெனைவிதித்த பாவிதெய்வத்தைநொந்து
நடித்துத்தாமரையிலேத் தன்வீர்போற்றவித்தேந்தன் - சிந

பன்னீர்வெண்ணீரைப்போற் பற்றுதேமோகசு
சன்னதாந்தலைக்கற்றி யாட்டிவதுமல்லாமல்
வானக்குயில்கூவ கார்ந்தன்கணைவரவ
வன்னமுமருந்தாயற் சொன்னதும்பொருந்தாவ
ளானைசயாகவேகூடி நேசமுடனேவாடி
இந்நேரமதில்மதன் கணைதொடுத்தெய்யவே
சன்னமறிந்திருந்தச் சமயத்தில்வராவிட்டால்
யென்னசெய்வேன்காட்டி விளைபிரிந்தமான்போர்சிக்

மலரணைமேலிருவருங் கூடியொருமையாய்
நிலையாதகொக்கோக நிலையதனையறிந்தும
பலபலவிதமாகப் பரிமளகஸ்தூரி
கலவைப்பொடியைப்பூசி சலவைத்துயிலாலவீசி
கருணைவகையறிந்து சரசவகைபுரிந்து
கனிவாயினமுதந்தந்து தனதாய்முறைமையைக்கொண்டு
நலஞ்சேர்சுப்பிரம யைநதுரைக்குழந்தையனே
நாடியுபிரானங்காத நலாதானமிகமெலிந்து-சிக்

இ-ப்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி

கைப்பிடிபிரிவிராகபாணமுமசேரடி கடன்சொல்லவந்தாற்
கந்தவேளாற்றிக்தானேப்போடி

அநுபல்லவி,

கைப்பலரேகம்ப ஜாதிநடைதாழிலவித்தை
தாயகிமுவிகொல்லைக் கேட்டுக்கொ
ஐயமென்னமெண்ண எப்பமென்றுமென்ன
வாருமுகமுந்து மேலமென்றுமென்ன-கை

சரணங்கள்.

மஞ்சாள்சிலவுக்கோதைந்துப் பொய்கேட்டுக்கோபாக்குவெற்றிலை
வாங்கித்தினமேவாரைந்தாய் பொய்கேட்டுக்கோ
மிஞ்சிபிச்குவொனபதுபோன கேட்டுக்கோபட்டுப்பட்டாவணி
வேண்டுமெனவென்பது பொய்கேட்டுக்கோ
வாதொற்றவாதாருமோரன் நெடுத்தருவாரில
மோகத்துடனேமேவிப் போகரசொல்லடிமானே-கை

வந்தசுதன்பின்னும்வந்தானென்றெண்ணிமோசம்பணங்கொடாவிட்டா
வஞ்சிநல்லாய்காலைமுடக்கிப் பின்னிக்கோ (ல
ளந்தவழக்குவந்தாலும் பயமில்லை
யிந்ததொழிலுக்குச் சூதுதானுமில்லை
யின்றைக்கொருநாளுபோன் யெண்ணித்தருவாரகில
நன்றுற்றவனிஷ்டம்போல் நடந்துகொள்ளடிமானே-கை
பண்ணுவதாநம்பசாதிக்கென்வஞ்சமாபாவியொருமொகந்தை
பாழிலிரைக்குத் தண்ணீர்கருத்தானென். பஞ்சமா
கின்னஸ்தனங்கள் வயிறுநிலவிழுந்தபின்
எண்ணினவர்யின் யீவாரோசொலமினனே
பாவித்திவெடிவேலனை சீலத்தவாதுதிசேலனை-நை

பதம்-இ-ம் அடாணா-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மையல்மிகவுமிஞ்சுதே-சாமிநீப்போ
மருவாதிருந்தாலென்செய்வேனே

அநுபல்லவி

வையகம்புகழ்ந்திவேணா முத்துக்குமாரனை
மாதுகுறவள்பாவி மகிழுஞ்சகநீசனே

சரணங்கள்,

மாரன்மலர்க்கணையென்மேற் றுவுதே
மாங்குயிலகளுங் கூடிக்கூவுதே
பாரமாகுமெனறனம் விம்முதே
பாவிமதியுந்தணலாய்த் தூவுதே
கார்வலையுங்கலையுஞ் சோருதே
கங்குலொருயுகமாய் ோருதே
சீறுசக்கிரவாகமுஞ் சேருதே
தெரியவையெனக்குமோக மீருதே
பஞ்சணைமீதில்விளை பாடி
பத்தனசுப்புராமன்பதம் பாடி
ரஞ்சிதமாகுநீரெனவொக கூடி
ரெண்டுதினமாகுதேயென்ன மோடி-மை

பதம்-௩-ம் சாவேரி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

மானேயிவ்வேளையென்னை-மருவாவிடிற்சகியேன்
வாராயெனதுகண்ணே

அநுபல்லவி.

தேனூர்மொழிக்குயிலே தெய்வலோகத்தமுதே
சந்ததமெலியமனை மதனபயல்வாருட்டுனை
திகழ்சண்பகமந்தார மிகவெறியும்வனத்தை-மா

சரணங்கள்.

இந்திரநீலமோமேசேலோ விருபுருவத்தழகி
விற்குமவிழிகள்வைகை யாதடி
மந்திரிகிரிபோறநேருன்று முலைமேலொளிதர
யன்னுமகோவ்வைகனியோ வோறடி
சந்திரவதனமோடி சமயமிதல்லவாடி
தகைகவாநடத்துங் கொக்கோகவிதியின்படி
சாரடிமையல் தீரடியெனது-மா

காதலகொண்டேனுனது கனிவாயமுதருந்தக்
கருணைசெயவாயடி வை தேகியே
மாதரெனுமினைகளுகள் மதியணையபொர்பாவாய்
வையமீதுன்டோவுன போற் போகியே
போதாருநதியைதாவா புளகித்திடவேநீவி
போறகலசமுசுடு மழுந்ததழுவமுகம
பாரடிமைமால தீரடிஎனது-மா

இன்னமுதேசிமாடடி வெக்கிசநதகண்ணெட்டி
வினைநதயவிலைலயோ கூறடி
பொன்னைபருவமதிற புணர்ந்தாலல்லவோசுகம்
பொற்கொடியேமணது தேறடி
தன்னந்தனியாய்காவிற் றயங்குவதென்னேமேவி
சநகதமபணிசுப்ப ராமன்தமிழுககருள்
சண்முகனைச் சாற்றுவரேனமட-மா

பதம்-இ-ம்-உசேனி தாளம் ரூபகம்

பல்லவி.

நேத்துந்தி நேரத்திலே நீராடுங்கரைதனிலே
நெரிங்கியும்மைசாடைகாட்டி யழைத்தவளாரைய

அநுபல்லவி.

நேத்தியாமயிலேறுங்கந்தா நீரவளுமெதிர்முழியாய்
நிற்கையிலேசொக்கயிலேபக்ககத்திலிருந்தேன்சாமி நே

சரணங்கள்.

பாசிளநேமற்படர்ந்த கிண்ணம்போலஸ்தனமும்
பவளவாயுங்கருங்குழலும் கபடமில்லாமனமும்
இரசதத்திற்காணாத லட்சணத்தைப்போலபெண்கள
யிந்திரலோகரம்பையோயின்னொருத்திவுலகரிவையோசாமி நே

முந்நாளிலென்னடத்தில் ரொரநதம்போலவந்து
முத்துமுத்தாய்ரசமாடி மோகமதைத்தந்து
மன்னவாயுன்னினைவுகொண்டென்னங்கொரண்டொருமாதமுண்டு
வாருமையாவென்றுரையே தீருமையாவென்கவலை நே

பிள்ளைமதியுடையபெண்கள் பேதமையைக்கண்டு
பேருலகிலாட்கொள்ளுவார் புருஷரிதுவுண்டு
தெள்ளுதமிழ்சுப்பராமன் செய்பதத்துக்கருளுந்
திருவிடையோயினிசகியேன்சேவலங்கொடியுடையோய் நே

பதம் இ-ம்-பிஹாரி ஆதி

பல்லவி.

தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்லடி-என்சுவாமியைக்கண்டு
கண்டுவுனையண்டிவை ளிரண்டாயிரந்திபாகக்

அநுபல்லவி.

வன்னைக்குமொருநாளையிற்கண்ட சீர்போலவேபரமை
கொண்டுவெகுதினமபடு வண்ணாயிலேயிருந்தவ
ரெண்டுமோதமாகவங்கு வண்டாமலையிருக்கின்ற
மண்டலம்புகழு த்தலைவடிவேலவற்கு தெண்

சரணங்கள்,

எப்போவருவாரென்னநான் முப்பழமும்பர்னுக்கேநடி
சப்ரமஞ்சமீதின்வைத்து சுப்பிரமணியதேவெயென்றுந்
தப்பாமலவாசிநேதையை மெய்ப்போதுமினைந்திருக்கத்
தப்பிதமோவொன்றுமில்லை யிப்போதுமறந்திருக்க-தென்

நெஞ்சிபிலீரமில்லாத பஞ்சமாபாவிமன்மதன்
பஞ்சபாணங்களாலென்னைக் கெஞ்சகெஞ்சவதைக்குறான்
அஞ்சாமற்போகநீயின்னங் கொஞ்சநாழிவராவிபுல்
வஞ்சியின்க்ஷேமமென்சாமி பஞ்சுபடிபாடாமென்றுந-தென்

இத்தம்வைத்தேயொருமையாய் நித்தியமெனைச்சுகித்தோர்
நித்திரையிற்கண்டொரறபனம்போ லாச்சுதன்றேவுந்தன்
புத்திமோசமாச்சுதங்கோ ருத்தரைநொரநதென்ன
பக்தன்சுப்பராயன்போறு முத்துககுமாரசுவாமிக்கு-தென்

பதம்-௩-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அழைத்துவாராய் சகியே

அனுபல்லவி.

ஆதிமூலப்பொரு ளானசர்வேசனைச்
சோதிலாதனை வாழ்முருகேசனை-அழை

சரணங்கள்.

தழைக்குங்கடப்பமலர்த் தாரமுகனைப்புல்லி
தாராளமாயென்றுயிரை தன்பெறவேநீசொல்லி
இழைக்குமாரனுன்னுமோ ரினிமைதங்கியவில்லி
எய்யுமலர்க்கணையா லாய்யமுடியாதல்லி
இதங்கொண்டுதழுவன்பிறைபோல விதநதங்குசரயிநதையது
செய்யவிருவருமொருமனதாகவேயிசைந்து மருவவிதுதருண
மாமெனமொழிந்து

மஞ்சமீதினிற்பொருந்த.

மாசிலாநற்பர காசநேசப்பரமஞ்ச
வயங்குமுத்துப் பந்தலுநாட்டிய
முயங்குசித்திரத் கந்தவர்பூட்டிய-மஞ்

மண்ணுடனைத்தையும் விலைகொளத்தக்கநிலை
கண்ணாடிகள்சித்திரப் படங்கள்மிகக்குலவி
மலாமெத்தையின்மிசைச் சலவைச்சல்லாவிரித்து
பலவுபசிதமிதி களப்பன்னீர்தெளித்து
வாசமாலை விலாசநீடியே
வளமிகுந்தகாதி மாநறுமலர்பரப்பக
வளைகைநங்கையருமிபானு மனமாரமிகக-மஞ்சமீ

பஞ்சக்கச்சாபவற்கலவைகளருந்த.

கொஞ்சிக்கொஞ்சிவெள்ளிலைக் கொழுந்தின்சுருள்மடிக்க
கூடிப்பலசேலைகள் குறைவில்லாமன்முடிக்க
வஞ்சியேசுப்பராமன் வாழ்ந்தருந்திக்குகந்த
வானவர்போற்றுஞ்செந் தேனையுகந்தமெத்த
வகைசேருமேவாவகைக் நாடிக்கூடியே
ஜகமுழுதெங்கணும் மோடித்தேடியே - மஞ்ச

பதம்-இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

அடிக்கடிகையைப்பிடிக்கிறீர் சிவராரடிசகியே
இவராரடி சகியே

அநுபல்லவி.

செழுங்குளிரொளிர்ந் தாலுமவிட்டேனென்று
திடத்துடனேதிர மடக்கிமடக்கித்
துடிக்குங்கள்பல கொடுக்கிறாமனம் - அடி

சரணங்கள்.

தெருக்கனமாயிவ ரொருதனத்தைத்தொட்டு
தீண்டவுந்தான் தகுமோ-அப
ரோகவிதங்கள்செய் தாலுமதற்கிசைச்
தென்னுளந்தான் புகுமோ
மந்திரத்தில்மாங் கனியும்விழுமோ-வா
மாட்டேனென்றால்விட மாட்டேனென்றுமெந்தன்
முந்தானையைப்பிடித் திழுக்கவுமிவ
ரெப்படிதொடவொருகுமோதுசெப்படிவித்தெப்படியடி அடிக்க

சம்மதியாபெண்களைத் தொடர்வது
தான்புருஷத் தனமோ-மனை
ரமையமிலாவகை செய்வதுவேதநல்ல
ராஜருகனென்ன கனமோ
இம்மலாசசோலையி லென்னிவருத்தமோ
வெநதனனையறிந்தாலருந திருத்தமோ
நம்மையெவாமதிப் பாரடியூரிநல்
நாடிசசொல்வேனிவ்வகைதேடிக்கொள்வார்பெருமபகை-அடி

விருப்பமுள்ளவளா லிவர்கண்ட
வேளையிற் கூடாளோ-சாலங்
கருப்பிணிசசுகந் தேடுமோமற்றுங்
காரியந தேடாளோ
இருப்புதூணேரசேம லெரிக்குமோ-கனி
உதிரநுசசெஙநத்தைந கெலிக்குமோகட்டை
நெருப்பையுநதேனீ மொய்ததிடுமோவநதி
நேரததினிலமோரததொழி லாரசெயபவாபாரிப்படி-அடி

பதம-௩-ம-சாவேரி-அடதாளம்

பல்லவி.

இதைவிடயின்னமவேறவேண்டுமோராட்சி ஒன்றுபோம்
பிலலையிலலையெனறுசொடிபாவச மெடுததுரைக்குநீர்போம்

அநுபல்லவி.

மதிதலைம்வேளுமுக் தையமேனயந்து
வஞ்சியுடன்கூடிக கொஞ்சியணைந்திட்ட
மைமகுறியுமருநரன் வாடையுஞ்சொல்லுதே-இதை

சரணங்கள்.

எத்தனைசொனனாலு மென்செவிக்கேகுமோ
வெனனைததாக்குவீண் பேச்சு-அவ
ளினனேரமெங்கெங்கே தேடுவாளோபாவ
மெழுந்திரும்நேர மாச்சு

புத்தியில்லாதவன் போலநீரெண்ணுகிறீர்
போதிக்கிறீர்மெய்போற் சாதிக்கிறீரந்த
வித்தைத்தொழிலெல்லாங் கட்டிவையுமுந்தன்
மீதாசகம்பட்ட போதந்தெரியாதோ-இதை

நன்னயப்பேசசெல்லாங் கண்டதுதானிங்
கடப்பினிலேயின்பந் தருமோ-என்னமோ
நாட்டமந்தயினி யாகிலுமுன்னாசை
நாயகியைப்போலே வருமோ
வானமயில்முருகேசரே சாதிக்கிறீர்வீணாக
வாதிக்கிறீர்மெய்போற் சாதிக்கிறீர்தேவர்
மன்மதவேசங்கொண் டங்குநீராடிய
மகத்துவமெல்லாமுன் முகத்தினிற்றெரியுதே-இதை

ஐயமாகசொல்லு வார்களோமுகத்தி
லார்த்திடுங்குங்கும மேதோ-நல்ல
தாகட்டுங்கலைமறுபடியமையா பாருங்கள்ளத்
தடையாளமொன்று போதாதோ
கையிற்றிருட்டிருக்க வுந்தன்சித்தெலாங்
காட்டுகிறீர்மெய்யோ ருட்டுகிறீர்நல்ல
சையோகவேளைதப்பிப் போயம்போலலோரே
சந்ததஞ்சுப்ப ராமன்றுதிவேலரே-இதை

பதம்-இ-ம்-நீலாம்பரி-ராகம்-அடதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

காதலெனக்குத்தந்த-கண்ணாளனையொருவள்
கைவசப்படுத்திக்கொண்டாளே

அநுபல்லவி.

மாதவர்பணியும்ஸ்ரீ வைதீசுதன்பெற்ற
பாலகுமாரனின்னம் வரககாருணையால்-காதலெ

சரணங்கள்.

சோலைக்கருங்குயிற் கூவு-பாவிச்
சோமனுந்தணலாகத் தாவ
தென்றலைமன்மதன்கணை மேவ-வெய்ய

வேங்கைபோல்மாருதந் தாவ
பாலன்னங்கசந்தங்கும் நோவ யானா
பாதகிக்குநேறன்பகல் ராவாம்
பாலப்பருவந்தன்னி லிணைப்பிரியவைத்துப்
பாதகியாரோ மயக்கிமருந்தையிட்டாள் கா

அரைக்கணமென்னையே நாடியவ
னரைக்கணஞ்செய்குவான் மோடி
அரைக்கணமென்னைகொண் டாடி-யவ
னரைக்கணம்வர்ணிப்பான் பாடி
அரைக்கணமென்னைவா தாடியவ
னரைக்கணமென்னைமுத் தாடி
இருவருமிப்படி யினியபாலும்நீரும்போ
லிருந்தநேசமெல்லா மறக்கவைத்தாளேபாவி கா

பன்னீர்வென்னீருபோ லாச்சே-புலகிற்
பார்த்தபோநகைத்திட லாசசே
அன்னைசொன்னசொல்னிஜ மாச்சே-யென்று
மாராதபெருந்துய ராசசே
இவ்வேரைநதலைகுனிய லாசசே-பாவி
யிப்படியுமென்சென்ம மாசசே
தனயன்சுப்பராமன் தமிழுக்குதவும்வேலான்
சர்வலோகமுமுய்ய சாயுசியம்வான்வெய்ய கா

பதம்-இ-ம்-உசேனி தாளம் ரூபகம்.

பல்லவி.

என்செய்வேனடீயுரையேனெழின்மயிலேநாதன்
யிணங்கவில்லைகொஞ்சமேனுமேதுயாபநெறியேடீ

அநுபல்லவி.

கன்மனத்தோனென்றுமுன்னங் கண்டறிண்டோவின்னங்
கருதுவேனேவவருநவைக் காமினியேலடிசகியே என்

சரணங்கள்.

வஞ்சியேநான்பஞ்சணையிற் றஞ்சமெனநாடி
மருவுமென்றேகால்வருடி வணங்கினேனொருகோடி
நஞ்சையுண்டோடினதைவிட நெஞ்சிரக்கமறியான்
கெஞ்சுவேனேவஞ்சலித்தே மிஞ்சினவன்றனைச்சகியே என

முத்தந்தருவாயெனவே மோகமதாய்ப்புல்லி
முப்பழத்தோடமுதருந்த முன்னமவைத்துச்சொல்லி
நித்திரைமிகக்காலையிற்றாற், சேர்த்துமெல்லவணைந்தேன்
பித்தனைப்பேசினது வெத்தனையோவடிசகியே - என்

பாடவகரணமுதலாம் பக்குவங்கள்தெரிந்தே
பலபலவாமினங்களும் பரிவுடனேபுரிந்தே
றுடவர்தந்திகளென்றே, வகத்திலுன்னவென்னைத்
தாடனமுஞ்செய்திலேனே பேடியோவடிசகியே - என்

பரசமன்றேதுயிலுக் கென்னபக்கலிலோர்மங்கை
பருத்தாரைமுடியினி லெப்பட்சமுடன்கங்கை
அரங்கமறையானவனே வருசுப்பராமனைத்தான்
கலையுருசங்கரன்போ லெங்குங்கண்டதில்லைசகியே

பதம் இ-ம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்,

பல்லவி.

ஆரைக்கண்டாலுடையானென்றே - யார்க்குந்தெரியாதோ
வாலக்குறும்பனையுமடடி

அநுபல்லவி.

தரைப்புகழ்மயிலை தனிலுறைவோர்நேசனை
தந்திமுகனைச்சேயாய் தந்தசபாபதிசனை - ஆரை

சரணங்கள்.

முக்கண்படைத்தோனென்ற முறைமையென்முன்வெல்லாது
முனிக்குரைத்ததமிழியம் முத்தமதிற்செல்லாது
தக்கன்மகட்கதனிற் றந்தாரென்னரைக்கண்ணை
தாமேபாயிருவுமுன்சொல் தானினிவிளக்கெண்ணே - ஆ

கருத்தாயோதவந்தாய்முன் கண்ணப்பனெச்சிலுண்டு
கடாரயமாயவர்க்கோர் கண்ணளித்ததுமுண்டு
வரித்தாமுந்தனைப்பார்க்க வுள்ளதரைக்கண்டேலான
வுச்சிதவார்த்தையெல்லா மொழிந்தியதோசெந்தேனே - ஆ

எரித்தாய்முப்புரத்தையு மெரியச்செய்தாய்நகைத்து
யிருவருமொருவகையாகி யென்செய்குவீர்பதைத்து
பத்திசெய்சுப்பராமன் பணியுஞ்செஞ்சடையானை
பூரிக்குஞ்வழியில்லாத பருத்தவெண்விடையானை - ஆ

கப்பர்மஜேபர்பதம்

பதம்-இ-ம்-சாவேரி ராகம்-ஆதி

பல்லவி.

உனக்கேனிந்தப்பதட்டம்-இங்
கொருக்காற்செல்லுமோவவனிட்டம்

அநுபல்லவி.

தனக்கேயில்லாமல்மானந் தானியெங்கும்தூற்றினள்
சன்யாசியோநீர்சொல்ல சமுசாரியோநானல்ல

சரணங்கள்.

ஆணையைப்பூணையைவெல்லப் போமோ உன்றுமல்
ஆற்றுவதற்கரிய மாமோ
பாணையிற்பதியோட்ட லாமோ-வீணே
பதறுவதாற்காரிய மாமோ
காணில்மெய்யும்பணைக் காட்டுகிக்குட்டி
கலருவதனின்சல சலமொட்டி. உன்

சிந்தைதயனிதென்ன கோலஞ்-சந்தேறனுந்
செல்வத்தன்னிடமவள் ஞாலம்
முந்தினவென்றவட்கிந் ஞாலந் தன்னில்
மூவாத்தென்றுமோகே காலம்
பந்திவராத்திடுவள் பற்றமிருக்கில்லெங்குரை
டையாவணிக்கயென் ணையினையெனக்குறை-உன்

காதனுக்கினியமென்கன் றைவாவெனருங்
கானக்குறவள்ளிமணா ளா
நாதவிழ்பூங்கடம்பனி ந்தாளா பண்டோர்
தைவாலுக்குகவிய தயாளா
ஓதுதேசப்பாரமன் தமிழுக்குதவுஞ்சீர்
உம்பரெரும்பாவு மொவிர்வடிவேலா-உன்

பதம்-இ-ம் கல்யாணி ராகம் ஆதி.

பல்லவி.

அவளிலவென்றேவிறு-யானமட்டும்பேசாய்
அறிவேனடியுன்றன்மையை

தவமுயர்க்கபணி மயிலைவாழ்கபாலீசன்
றந்தகொர்வமேமாவந்து யெநதவித்தாலென்னை - அவ்

சரணங்கள்.

யெவரென்னவுஞ்சொன்று ரீழுத்காய்வலியசண்டை
யேதுரைராவு மெழுமபுமேதபெருநதொண்டை
அவலைசசாக்கிட்டுறலை யியடித்தபழங்கதைபோ
லஞ்சாமற்கொஞசமேனுமகங்கொண்டெண்ணிபாராமல் அவ்

வையமுள்ளவரைக்கும் வசைக்கேயுடலெடுக்காய்
வலைப்பு கொண்டேதிரிந்து வருபவளைவிடுத்தாய்
எய்தவனைவிடுத்து வடுவைநொந்ததுபோலே
யிளப்பங்கண்டுகொண்டாயோ யேண்டிவாயைமூடாமல் - அவ்

பித்தமிப்படி நீசெய் தெரியுனக்கழகாமோ
நிகழ்ந்தநுமுன்னாலைஞ்சாம் நிலமிசைசொலப்போமோ
பநதன்சுப்பராமன்போற்றும் பணிமதிசசடையாயென்
பாவிருகந்தானுந்தன் பகடெனசெய்யுமோபோடி - அவ்

பதம் இ-ம் காம்போதி ராகம் அடதாளம்

பல்லவி.

நேத்திராத்திரிபோன பெண்ணீடியிதுவல்ல
நிலைமையாகவுற்றுபபாருமே

அனுபல்லவி.

பூத்திருக்குஞ்சோலைசூழ்கமழுகுவளைதன்னில்மேவும்
புண்ணியமேயாந்த் கன்னியுமானாலை நே

சரணங்கள்.

இருட்டுமேவளையிலேநீர் இருட்டுதனையாய்ச்சொல்லுக
இருட்டெல்லாமவெளியாசசுமிரட்டாதேயுமபோயசுவாமி
இருட்டுப்பாலுஞ்சினித் தேனுமபாருக்கக்கண்டு
பிரட்டிவாயிலாட்டிய பெண்வீடாதவிதியிலே நே

பஞ்சணையிலேயாந்த வஞ்சிபயமேதுசூடுக
கொருதியிதழ்சுடித்த குழியிருக்குதேபாரும
மிருதிசன்னதமேறி வீதிதப்பியீதியிலே
அருககவாய்திறந்து கெஞ்சிகெஞ்சிபேசவீர் நே

பாதிஇராவில்வந்து வாதுகளேன்செய்கிறீர்
நீதியோஉமக்கிது வேதகிரிவாசரே
சாதுக்கின்பங்கட்டருஞ் சூதெல்லாமோதுகிறீர்
ஓதுஞ்சுப்பராமன்தமிழ்க் குகந்தருளுமீசரே - வே

பதம்,இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-அடதாளம்

பல்லவி.

இசற்கோர்நான் பெண்பிறந்தேனே-இன்ன
மெனைசாமிவரக்காணேனே

அநுபல்லவி.

ஆதரிக்குமெந்த னழகுதுரையைஎந்தப்
பாதகிவைசப் படுத்திக்கொண்டாளோவையோ-இச

சரணங்கள்.

கட்டிக்கரும்பையென்றன் கையில்வைத்திருந்திப்போ
கைநழுகிவிடுத்தே கலங்குகின்றேனே
மட்டில்லாவசைகொண்டு மருகச்சமயமதி
மாரனென்றேயிகநான் மனமகிழ்ந்திருந்தேனே- இச

காலக்காலமாயிருந்த கண்ணுளனுமனதிற்
கருதாமற்போனதாற் கலங்குதெனதுநெஞ்சம்
கோலகிறக்கிளியை வளர்த்துப்பூனைவாயினிற்
கொடுத்தாற்போற்பாவிகையிற்கொடுத்துநிகைக்கலானேன்

ஆடுமயின்மேல்வரு மழகனைக்காண்பேனோ
ஆதிசாட்போலமகிழ் பூண்பேனோ
பாடிப்பரவுஞ்சுப் ராமன்பதத்துக்கருள்
பண்ணவனைப்பிரிந்துமண்ணின்மீ தும்வாழ்வேனோ- இச

பதம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

வேசையொருவர்மீதிற்-பாசம்வைக்கலாமோ
காசைக்கொடுத்தவனே கணவன்

அநுபல்லவி.

தேசாதிபதியென்று ராஜகோபாலன்மே
லாசைமனதிலெண்ணி மோசம்போகலாமோ

சரணங்கள்.

சித்தங்கரையமது கீர்த்திச்சொல்கிறபேரை
திருட்டென்றல்லவோ தெரிந்துக்கொள்ளவேணும்
சிரதையாய்மையல்மீறி வருகிறவர்தலையை
தட்டிபவர்தேடுவ தனத்தைபறிக்கவேணும் - வே

ஞாலமீதினிலே காலோமென்றோமக்கு
வேவஞ்சகமாய்ச்சொல்வார் நம்பப்போகாதுமானே
காலமிதுவோகனி காலமென்றேநினைத்து
காற்றுள்ளபோதெல்லாக் தூற்றிக்கொள்ளவேணும - வே

காமன்கலைபடித்துக் கலவிசெய்யவன்றனை
கண்டனென்றவன்பாலிற் கருத்துவைக்கப்போகாது
காமொருவர்செய்குதாலே மாரலாமோடி
கமிஞோசெம்பொன்முக நாயின்கறிகூதேது - வே

பதம்-இ-ம-கல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

வருவதானலவரை வரச்சொல்லுகாணங்கே
வரககூடாதடிமானே

அநுபல்லவி.

குருமணியிழைக்கொளிர் செய்யகதிர்வேலேந்தும்
குன்றைக்குடிக்குமர னின்றைக்கென்வளவுக்கு - வரு

சரணங்கள்.

கொண்டகணவன்செய்யுந் தண்டனைகள்பொல்லாது
குடிபபெண்களதற்கஞ்சி நடக்கவேணுமல்லாது
துண்டரீகபுதநி கொண்டாலதுசெல்லாது
சொல்வோர் மொழியிலலாது
ஒண்டியரிய்ச்செல்கிறோ மென்றுமனங்கோணுமல்
வணிலவுதேன்மலர் வாடையிகப்பூணுமல்
மையிநுனினிலயலாகள் கண்ணிற்காணுமல்
வநதாவிஷ்டமபோல் மகிழ்ந்திருக்கலாமெனச்சொல்லி- வரு

ஆசையோகணக்குக விலலாமற்பெருகுது
வானாகட்டுமென்னல் நெஞ்சமுமுருகுது
ராஜவீதியில்பத்திர காளியென்றிருக்குது
கடுவேவவந்து நிக்கு

மாஸிலசந்தவென்றனைப் பேசப்பண்ணிரண்டு
மணிவேலையிற்றனியா யுற்றுக்குஞ்சமயங்கண்டு
வீசுஞ்சூரியப்படையும் விளங்குமிடையிற்பூண்டு
விஞ்சைமந்திரஞ்சொல்லி வேஷமாற்றிக்கொண்டு-வரு

கன்னியரிருவர்கள் களிப்புறும்கோயிலை
கனகமாய்வரைவுகள் கலசப்பாலுண்வாயனை
பன்னுங்கலசமுனி பாவிப்புகழ்நாயனை
பகருமதி வுபாயனை
என்றனுயிர்த்துணையா யிருக்குமமிர்தவல்லி
யிக்ஷணமபால்மாறும லெழிற்குன்றைக்குடிபுல்லி
வன்னசொன்னளென்றப ரேதேனுமுனைக்கெல்லி
விழுத்தாலுமபேச்சைவற் றெதவுவார்த்தைகள்சொல்லி-வரு

பதம்-இ-ம்-சாரங்கம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

கையிற்பணமில்லாமற் கலவிசெய்யவந்திரோ
கடனுறவெழுந்திருஞ் சாமி

அநுபல்லவி.

ஐயரேதென்பழனி யருமைக்கும்ரேசரே
அம்மான்மகளானாலும் சும்மாவரப்போராளோ- கை

சரணங்கள்.

ஆசையிருந்தாலென்ன காசைவிடவும்போமோ
வழகுமாப்பிள்ளையானால் வளவுக்குச்சிலவாமோ
வேசைக்குகாசல்லாமல் வேரேபிரியமுண்டோ
வீணாய்வந்தானீரெங்கள் வீட்டுக்கிழவிவைவாள்- கை

தெக்கினம்பாட்டுப்பாடி திருநாமமிடவந்தீர்
சிரித்துச்சிரித்தகையிற் றிருக்கைபோடவுகந்தீர்
அந்தக்காரணத்தாலென் மனதைமயக்குறீர்
ஆரியக்கூத்தாடினாலுங் காரியத்தைவிடலாமோ- கை

பதம்-இ-ம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

அறிவேனறிவேனடாசாமி-உந்த
னசைப்புமிருகைவிசைப்புப்பசப்பும்

அநுபல்லவி.

அறிஞர்களேத்தும் வேளூர்தனில்மேவிய
வையனேமெய்யனே பண்ணிருகையனே - அறி

சரணங்கள்.

வேண்டியபொருளைக் கொடுத்துக்கொடுத்து
வெறுவாயுன்மனஞ் சலித்துச்சலித்து
வெறுத்தவர்போல் பிகுவுகள்செய்கிறாய்
வேண்டிவேண்டியென் ரேசுரீரபேசுரீர்
ஏதுக்கோவென்னுடன் வாதுகள்செய்கிறீர்
யேதுக்குவஞ்சவா ளென்றெண்ணியயாராதி
ரிருக்குமுமமிட கருத்தைமெத்தவும் - அறி

கடைக்கண்ணாலினை மிரட்டிமிரட்டிக்
கருணையுள்ளோர்போலப் படித்துப்படித்து
கதையெடுத்தோதுமுன் றொழில்வகையெல்லாந்தெரியும்
விடையுயர்த்தவன் றநதமுத்தையனே
வீணுக்குழைப்பாளென் றெண்ணிமயங்காதே
விகதைநடையபுரி சுகதரமயினமேல்
வேடிக்கையாங்வரும் வாடிக்கைகள்மெத்த - அறி

வேசைக்குங்காசுக்குந் தொந்தமதல்லவோ
மேதினிகாணுனக்குச் சொந்தமதல்லவோ
வீணாசைகொண்டிங்காளென்ன பலன்கண்டேன்சாமி
பாசமதாம்சுப்ப ராமன்செந்தமிழைப்பா
டுமென்னுடனே கூடுமுயற்சியுடைய
ஆசைவார்த்தைகேட்டு மோசம்போனேன்மிக
வன்னாட்சொனமொழி விநாள்மறக்கானேன் - அறி

பதம்-இ-ம-கேதாரகௌளம-சாபுதாளம்

பல்லவி.

அஞ்சுகமேயென்னாசைக்கண்ணாளனை
யழைத்துவாமானே கண்ணாளனை

அநுபல்லவி.

கஞ்சமலர்த்தடஞ்சூழ் கச்சிநகரிலவாழும்
கருணாகடாக்ஷனெங்கள் கரிகிரிவாசனை

மாங்குயில் கூவுது — மருகத்தாவுது
பாங்கியேமன் மதப் — பயல் கணை மீறுது
திங்கள் கலையையாலென் — னங்கமெல்லாம் நோகுது
தேமற்படர்ந்த கொங்கை — விம்மி மயல் மீறுது-அஞ்

சித்திரையிற் றுடர்ந்த — யிருக்குது வருகுது
சித்தசன் கணையாற் காம — லாகிரி பெருகுது
எத்தவித்தத்திலேனுமிங் — கழைத்து வருவது
கெதிரெழுமேயுங்கட — னிலையாய் விடிற்றுளாது-அஞ்

அச்சுதனுமெங்கள் — கச்சிக்கர் வாசனை
யனபாகசுமலத — றுரையுமதிதேசனை
இச்சையுள்ளோர்க்கன்பர — விருச்சகுஞ்சகதீசனை
இக்ஷுவரச் செய்காணுனக் — கெத்திற செயசேவை பூசனை-அஞ்

பதம்-இ-ம்-தோடி-அடதாளம

பல்லவி.

தெளிந்த நிலவு பகலபோல வெரிக்குதே-என் றுசைகண்ணுட்டியை
பாராமலேந்தனமனமபதை — பதைக்குதே

அநுபல்லவி.

அளிமோவிழிச்சிசிற்றிடைச்சி — துறைச்சியோதன்
அருமைதெரிந்து மோசஞ் — செய்தாளே-பாவி
வளருந்தோராப்பொழுதோயுந் — மாகுதே
வரவரவுமேமோக — மீறியிருகுதே - தெ

சரணங்கள்.

சித்திரிபியவளன்று — மெத்தவுமபிமைகொண்டு
மெத்தைமீதினிற சென்று — முத்தமிட்டுக்கொண்டு
மஸ்தகமோர் பின்னின — உளருஞ்சோசகுணப்பூசி
மன்மதகேளிக்குப — பதங்கள் பேசி
தகைமொழியிருளாக் — கைக்கலந்தாலனைக்க
விதையமறந்தாளோ — மீண்டும்பொருந்தாளோ - தெ

குளிர்ந்தமேனையில்லாதே — குலவிமார்போடணைத்து
குரபலதனங்குழைபக — சட்டிமனமகிழ்ந்து
வளமாயெந்தனுக்குச்செங் — கனிவாயிதழைத்தந்து
மையல்பிறகுசூட்டி — யலருமடத்தைக்காட்டி

துளபமணியுங்கிருஷ்ண சீலைப்போற்பாராட்டி
சுகந்தரவுருவாளோ சீமாட்டியெனகண்ணாட்டி - தெ
சற்றேசெய்துமோடி சுத்தமதாகத்தோடி
வித்தையாகப்பாடி கித்தமூரான்கூடி
நித்திரையினிற்கண்ட கனவாச்சேயதை
நினைக்கநினைக்கபெரு மூச்சாச்சே
பத்தன்சுப்பராமன் பங்கினிலிருகதென்றும்
மூத்துமுத்தாட்குலாவு மொழியானைகாணுமல் - தெ

பதம-இ-ம்-சாவேரி-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

எங்கேயிருந்தானுந்துரை சாமிக்கென்மேற்பக்ஷம
யிருக்குமடி யன்னமே

அநுபல்லவி

செங்கழுநீரோடைசூழ் திருவாரூர்தனில்வாழும்
தேவாதிதேவன்வசந்த தியாகேசனவனுக்கு

சரணங்கள்.

நானவனுக்குச்செய்த நன்றிஇவ்வுலகுள்ள
நாளளவு மறக்கான்-ஒரு
நாளாகிலுமென்னை விட்டிதுவரையில்
காழியுமபிரிந் திருக்கான்
ஏனோவென்மேல்மோடி தானேசெய்துக்கொண்டு
மானேயிருக்கின்று னென்னசெய்குவேன்
எவர்களுடன்கூடி யிருந்தபோதிலும்
யென்போலவனுக்கு கிடைக்குமோபோடி - எங்

ஆதிநாளையிற்றலை தொட்டெனக்குச்சொன்ன
வானைகளைக்கிரண்டு செய்யான் - அவனுக்
காராகிலுமென்மீது தூறுசொன்னபோதிலும
அதைமனத்தினிலென்றும் வையான்
சூதுகாரககள்ளி சக்காளத்தியென்மேற்
றொடுவழக்கெல்லாமோதி துரைசாமியைமயக்கச்
சொக்குபொடியுநூவி தலையாமோகநதந்தானே
சுகமாகத்தானேயவன் வாழட்டுமென்கள்ளன் - எங்

எத்தேசகாலமுமச் சித்தினியுடனேகூடி
யிருந்தபோதுமென்னைத் துப்பா-லவினை
இணைக்குமபத்துகான்கு காரணஞ்செய்யும்போது
மென்னவினைத்தருகிச் அழிப்பான்
கொத்துப்பூங்குழலாளே கோதாயென்மலைக்குறாய்
கொள்ளையர்குயிச்சள்ளைவெள்ளையாய் நாளைத்தெரியும்
உற்றகிலவெங்காரு மொளிகுன்றுதிருக்குமோ
வோதுஞ்சுப்பாமன்றமிழ்க்குகக்கருணக் தியாகேசன்-எங்

பதம்-இ-ம்-கியால்-தாளம்-ஆதி

பலலவி,

வருவாரென்றெண்ணினானே
வலகமோசமபோயினேனே

அநுபல்லவி.

திருவளர் தணிகாசலதுரை
சிவசுப்பிரமணிய னெனுகினைய- வரு

சரணங்கள்.

மால்கொண்டுபுல்லி வாய்மைகள்சொல்லி
ஜாலக்காரனவன்செய்த சமர்த்தறியாமலிங்கே- வரு

காணுனையென்றும் கழுலவிடேனென்று
தேனொழுகப்பேசிஎன்னை தெருகடக்கவிட்டவனிங்கே-வரு

அற்புதபாத னறுமுகநாதன்
சற்கரைகஞ்சிவார்த்துதழுவித் தலைதொட்டடிவேலனிங்கே-வ

பதம்-இ-ம்-அடதாளம்

பல்லவி.

ஆசைமிஞ்சுதே-பெண்ணாசேஎன்னை
யணைக்தொருமுத்தம்தாடி

அநுபல்லவி.

வேசையர்க்குள்ளேயுல் லாசைக்காரிநீல்லு
மேடையின்மேல்வினை யாடுவோமிருவரும்-ஆசை

சரணங்கள்.

பத்தரைமாற்றுள்ள தங்கசரீரத்தைப்
பார்த்துப்பார்த்தென்மனம் உருகுதே
குதலைக்குழையிரண்டையு கண்டவுடனெனக்கு
கூடவேணுமென்றுமற் பெருகுதே
இத்தனைமோடியாமோ ஏய்க்குறாய்சும்மாபோமோ
பத்துவொன்றாறுவொன் றருவனடியென்னைப்
பாரடிமையல தீரடியன்னமே-ஆசை

சீதக்குளக்கரையிற் றண்ணீரிலுனைக்கண்டு
சிந்தைமிக மயங்கினேனடி
மாதரசேயுன்னைப் போலபெண்களிந்த
மண்டலத்திலெங்கும் காணேனடி
காதலுடனுனது காலொடுகோல்பிணைதுக்
காசிலுள்ளமதனணி நாவதாளிவிக்
கலாசுமனமதலீலை செய்யவும்-ஆசை

இடையிலுடுத்ததுகிற் காற்றிலொதுங்குபோதுன்
னிருதுடைபசும்பொன்போற் காணுதே
வடிவுறுமஞ்சள்பூசும வாடையதனைக்கண்டேன்
மதிமயங்கியேபாமை பூணுதே
அடைவுடனெனைக்கூடி யதாரசத்தைத்தாடி
குடமதனிலென் லுகிரவடுகொட்டவும
கொக்கோகவிதியின்படி புட்குரல்காட்டவும-ஆசை

பதம் ௯-ம்-கல்யாணி அடதாளம்

பல்லவி.

என்னகாரியங்கண்டு-இந்தகுமாரன்பேரில்

யிச்சைசலைவத்தாய்மகளே

அநுபல்லவி.

சின்னஞ்சிறிசுடன்மேலு பின்னக்குழந்தைவேலன்
செடியுங்காடுமலையுங் குடிவாட்டையுமில்லையும்-என்

சரணங்கள்.

தேடிக்காணவென்று லோடிமலைமலையாய்ச்
சென்றுநினைக்க வேண்டும்-அவ

சேர்வையோவெளிதல்ல செய்யும்டமரகங்கள்
செப்பவெவரா லாகும்
நாடித்திரிந்தாற்குன்றை கோடிகோடியாகவே
நாளைக்கும்விளையாட்டாய்த் தாளாலெற்றியெறிவான்
பாடுவோனொருகவிப் பாடினாலுங்கேளான்
பதினாயிரம்புக ழாற்றுப்படையைக்கேட்பான்(என்)

சோகமென்னடிமாதே யேகபுருஷனாகத்
தூய்தினைப்புனஞ் சென்று அங்கு
சொல்லுமாயாலோட்டநின்ற வறியாப்பெண்ணையேமாத்தித்
தூக்கிக்கொண்டானே யன்று
ஆனையாற்சேளடியே யவன்றந்தையோகபாலி
யதிலும்பிட்சாண்டிபெற்ற வன்னையேமுழுசீலி
வாகைசேர்பத்திரகாளி வாய்த்தமாமன்கோலி
வையகருத்திரதரா னையோபண்ணுவாரேகேலி-என்

௪௬-பதம்-இ-ம்-பியாகடை-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கண்மணியேயென்சாமியை யின்னம்வரக்காணேனடி
கனவிலுமறவேனடிமானே

அநுபல்லவி.

மன்னனெங்களுமைபாலன் மாதவர்கட்கனுகூலன்
மைந்தன்சபாபதிமால்தரு சந்த்ரனையழைத்துவாபோடி கண்

சரணங்கள்.

எத்தனைமோடியென்சாமிசெய்யும் விந்தையதேனென்றுசொல்வேன்
சித்தசன்வந்துமெத்தவுமென்னை யெத்துறானடி
மெத்தையிற்படுத்தாலுமென்கண் ணித்திரையோவருவதில்லை
குத்துங்குசஜங்கள்விம்மிமனது குழையுதேயிதற்கென்னசெய்வேன்-க

பண்டுபழகியிருந்தசாமி யென்றைக்கவரென்னண்டையில்வருவார்
கண்டுகொண்டாற்கலக்கந்தீருங் காமிநானடி
தென்றற்காற்றும்வீசுதடி திகழ்துடைரெண்டுந்துடிக்குதடி
இந்தவேளையிலெந்தன்சாமியை யெவ்வகையேனுமழைத்துவாபோடி

இந்தவிரகவேதனைமானேநா னெந்தவிதத்திற்சகிப்பேன்
அந்தரங்கமியாவுமறிந்தபுருஷ னழகுதுரையாடி

சுந்தரமீனாட்சியினது ... நாயகனபாலுண்டவன்றனே
இந்தக்ஷணத்திலவணங்கிச்சபா ... சுந்தரனையழைத்திங்கேவாபோடி க

நுய-பதம்-இ-ம் பியாகடை-ரூபகதாளம்

பல்லவி.

எங்கேயாகிலுமவன் சுகித்தாலதுபோதும்
வேண்டிநீநூற்றுகிறாய்

அநுபல்லவி.

கங்கையைத்திங்களைக் ... கதிர்சடையணியீசன்
காலைத்தூக்கிநின்றே ... யாடுஞ்சிதம்பரேசன்-எங்

சரணங்கள்.

பெண்ணென்றியான்பிறந்த ... பிழையற்றிருப்பதாலே
பேச்சாலாவதென்னடியினி ... மேலே
என்னென்றவார்சொலினவ ... விசைவார்த்தைபுவிமேலே
யெல்லாருஞ்சரியென்றவ ... ரெண்ணங்கொண்டதினாலே-எங்

வருத்தப்படுவதினால் ... வருவதென்னடி முன்னம்
அவர்பத்தியதெல்லாம்போய் ... நானதினாலோசின்னம்
இரவும்பகலுமென்னைப் ... பிரியாமலேகூடி
யிருந்தபுண்ணியன்றனே ... யென்சொல்லுவேன்போடி-எங்

அனுதினமுமவனை ... யணைவதற்குநானே
யாசையுற்றேனெகு ... நேசமதாகினேனே
மனதிற்றயவிருந்தால் ... வருவாரடிமானே
மானமில்லாதவன்மேல் ... மையல்கொண்டவர்தானே-எங்

நுக-பதம்-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மானேமயிலேகுயிலேகண்மணியே-என்மன்னனைக்காணேனோ
மானேமயிலேகுயிலேகண்மணியே

அநுபல்லவி.

தேனேயெங்கடன்பதி ... ஸ்ரீபதி
திகழுஞ்சபாபதிசந்த்ரனைத் ... தேடிவாடி-ஸ்ரீ

சரணங்கள்.

கன்னிவயதிலென்னேக் கைபிடித்தாரடிமானே-அடியேதேனே
கலந்துசுககலவி செய்தாரடிகோடி
மன்னனுக்கெவளோ மோசஞ்செய்து
மருந்திட்டவகையை நானறிவேனடி
மனதுகலங்கிதுரை மதன்மலர்ப்பகழியால்
மயங்கித்திரிகிறரோ வறியேனடி-மானே

மதியுமுதித்ததிப்போமனது கலங்கித்துரைமானே-அடியேதேனே
மதன்கணேயோசர மாரிதொடுக்கிறனே
மன்னனில்லாதயில் வேளேயிலேநான்
மனமகிழ்ந்திருப்பது மழுகோடி
மதியனல்காவுது விதிவசமோபெண்ணே
வஞ்சியான்முன்செய்த பூசாபலன்றேனு மானே

௬௨-பதம்-இ-ம்-பியாகடை-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆருக்காகிலும்பயமா-சும்மாய்சொல்லட்டு
மதிலென்னரகசியமா

அநுபல்லவி.

போருக்குவிஜையனென் யோடிலிங்கதுரை
போகங்கிடைத்ததெந்தன் யோகமல்லவே பெண்ணே - ஆ

சரணங்கள்.

நானேசம்மதித்தால் மற்றவர்க்கென்னகஷ்டி
ராஜாங்கமறிந்தவற் கார்சொல்லுவாரட்டி
மானேமதயானேமே லேறியுந்திட்டி
வாசனுழைய வேணுமோபளாகெட்டி - ஆ

மனதுக்கிசைந்த மணவாளினேச்சேர்ந்ததாலென்
வாய்மதங்கொண்டுபேசும் வம்பர்களுரைக்குஞ்சொல
தனதாயெடுத்துக்கொள்வோர் சர்வசண்டாளமாம்புன்
சார்புடையோரெனக்கென் சாமிவந்தாற்கோடிபொன் - ஆ

நான்பிடித்ததுவென்ன முருங்கையின்கொம்புபிடியா
நடத்தைதெரிந்தவருக் கொருவர்சொன்னபடியா
மான்போல்விழியாற்கெல்லா மிதுதானென்னநொடியா
வஞ்சியானிதற்கெல்லா மஞ்சினகுடியா - ஆ

௩௩-பதம்-இ-ம்-கியால்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

என்னிடநடத்தைக்குந் தேவரீர்மோடிக்கு
மெந்தவிதஞ்சேருஞ்சாமி

அநுபல்லவி.

கன்னற்செழிக்கும்வேலூர் முத்துக்குமாரசாமி
இன்னமென்னபேச்சுன் னெண்ணம்வேறதாச்சு என்

சரணங்கள்.

முதிர்ந்தசொன்னதெல்லாம் வெட்டவெளிச்சமாச்சு
[illegible]துவாற்றிற் கரைத்தபுளிபோற்போச்சு
சூது[illegible]தாற் போதனைமிகவாச்சு
சொந்த[illegible]நம்புமென் னதிர்ஷ்டமிப்படியாச்சு-என்

தேடியழைத்தாபபோலே யும்மிடமிகுநேசம்
தெரிந்ததுநீர்செய்த தெல்லாமுழுமோசம்
வேடிக்கைசொற்களா லினியமாக்குறீர்நாசம்
வேறேயானதினாலே வருகுதேமிகுரோஷம்-என்

மலரைக்கசக்கிமுகர்ந் ததினாலுணவோபாவம்
மனமுமனமுமொத்து மருவினாலுண்டோகோபம்
குலதெய்வமாய்ச்சுப்ப ராமனனுதினமும்
கொண்டாடுஞ்சேலக் கொடிக்குமாரசிறியாள்-என்

௩௪-பதம்-இ-ம்-சாவேரி-தாளம்-மிசுரம்.

பல்லவி.

கணவன்வந்தழைக்குமுன் போய்வருகிறேன்பட்சங்
கருத்திலிருக்கவேணும்

அநுபல்லவி.

மணிமேருவனையதின் புயனேசண்முகவேலர்
வாளீபத்தனிலென்னைத் தாலிகட்டினசொந்தக்-கண

சரணங்கள்.

அடிக்கடிபுகழ் சொல்லியனுப்பினா
னையானத்துக்கிடங் தோணுமே
எப்படிக்குநா மிருந்தாலுமூருக்குப்
பால்குடிக்கிட வேணுமே
கடத்தினாலுமவன் விட்டுப்போவதில்லை
கசக்கிமோர்வதினால் ரசக்யமொன்றுமில்லை
அடுத்தவீட்டுக்காரி யறிந்தாலுமிகுதொல்லை
ஐயமேனையென்மனை தாரவஞ்சனையில்லை-கண்

கொண்டவன் தூற்றினும் கூரையுந்தூற்றுமென்று
கூறும்பழமொழியென்ன பொய்யோ
துண்டரீகனிச்செய்தி யறிந்தாலெளிதில்விடான்
சுவாமிசித்தமென் பாக்கியமையா
குண்டுணியனைவற்கு கொள்ளிவாயிருக்காது
குலத்துக்கிழுக்காஞ்சொற்கள் கூர்வதுகூடாது
பெண்டுகள்கணவன்சொற் பிசகிமீறப்படாது
பிடித்ததேபிடிவாதமா யோதுவதுதகாது கண்

பங்கயமலர்போல வெங்கிருந்தாலுமுன்
பதத்திலெனாசிந்தை யிருக்கும்
துங்கமுறுங்கடப்ப மலர்மார்பாவுபசாரச்
சொல்லல்லயிதுதெரிந் திருக்கும்
சங்கையிருந்தாலேநேரே வெளியாக்கிப்பொறுத்துக்கும்
சுவாமியெந்நடத்தை தெரியுமுன்கருத்துக்கும்
பங்குனிதிருநாட்கு வருகிறேன்பொறுத்துக்கும்
பத்தன்சுப்பராமன் பாட்டுக்கருள்வோய்பசித்திருக்கும்-கண

௫௫-பதம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-தாளம்-மிசுரம்.

பல்லவி.

வந்தகாரியமேதையா-தேவரீரிங்கே
வந்தகாரியமேதையா

அநுபல்லவி.

வந்தகாரியமேது வகைமேர்சமாயிப்போது
கொங்களமணிமார்பா குருவேகோபாலரிங்கே

சரணங்கள்.

பர்வசமுமக்கங்கே பட்சமில்லாதிங்கே
வரவரமோகமங்கே மாயங்காட்டுரிங்கே
ஸ்திரமானதுமெங்கே தெண்டிக்கதேவரிங்கே
குருபூசையுமக்கங்கே குருவேகோபாலரிங்கே - வங்

பூசுங்களபமெங்கே பொய்வார்த்தைசொல்வதிங்கே
காசும்பணமுமங்கே கபடங்காட்டுரிங்கே
கூசாமற்போவதங்கே கோணிக்கொள்வதிங்கே
வாசமுமக்கங்கே மருவுங்கோபாலரிங்கே - வங்

எந்நேரமுமங்கே யிந்திரஜாலமுமிங்கே
மந்திரிநினைகமுமங்கே மோடிகாட்டுரிங்கே
சந்தோஷமுமக்கங்கே சலிப்புடனாசையிங்கே
விந்தைகலவியங்கே விசைகோபாலரிங்கே - வங்

௫௯-பதம்-இ-ப-அடாணா-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சிறக்கமெய்க்கங்கலைக் கேளியேயிங்குவந்தா
தில்லும்பில்லும்பேசுரானென்னடி.

அநுபல்லவி.

விருப்பமவன்மீதிலேயிலே ரொம்பயிருக்குது
வெறிகொண்டவன்போலவே மனதுசஞ்சலிக்குது
வெறுப்புமேலாசைகொண்டு பாசப்புருனிங்கேவந்து
வெற்றிவேலணியுஞ்சீலன் முத்துக்குமரேசலோலன்-சிற

சரணங்கள்.

குத்துனிரவிக்கைக்குட் புடத்திருப்பதுபோல
வைத்திருக்குஞ்சூதுகளை யித்தகையென்றறியாமல்
உற்றுவுந்நேயவளைப் பார்க்கிறானதைக்கேட்டால்
வித்தைதயேதோபடிக்கிறு னுத்தமபுனிதனெந்தன்
முத்தத்தைக்கெடுக்கச்சக் களத்தியானதாலெனக்கு
முற்றுநேகோபமாருமதுற்றறிவனுந் சொல்லாமல் சிறு

சேலைப்பகட்டுக்காரி — வாலைப்பருவம்போலே
கோலஞ்செய்துக்கொண்டுநல்ல — மாலைப்போதிலேமயக்க
சாலைவாயலிலேநின் — றலவுவதையியான்கண்டு
ஜாலஞ்செய்துறானேமெத்த — லீலைதெரிந்தவளென்றே
நாளைத்தெரியுமிதெல்லாம் — நாலுபேர்நகைக்கவேநான்
கேலிக்கிடமானேனடி — யேலக்குழலியேயந்த சிறு

கொக்கோகம்பார்த்தவன்போலச் — சொக்குறானவளைக்கண்டு
சக்கரதியவட்கல்கு — லொக்கரெண்டுமிருக்குதோ
தக்கவர்தமைமயக்கச் — சொக்குப்பொடியிருக்குதா
பக்குவகாலத்திலேந்தன் — றுக்கத்தைகட்டிக்கொண்டாளே
அக்கரவணிந்தோன்சேயீ — தறியாதென்னவிந்தை
ஏக்காலமுஞ்சுப்பராம — னிசைக்குந்தருள்வேலன்-சிறு

௰௭-பதம்-இம் சுருட்டி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

ஆக்கப்பொறுத்தநீ யாறப்பொறுப்பதற்
கவசரப்படலாமோ

அநுபல்லவி.

பாக்கியவதிபகவதிதரும் — பாலா
பன்னிருபுயத்தினிலுயர்வடி — வேலா
ஜாக்கிரதையாகநான் — சொன்னயிடத்தினில்வாராமல்
சமயந்தப்பிவந்தென்னைவாது — செய்கிறாய்முன்பின்பாராமல் - ஆ

சரணங்கள்.

கரும்புத்தின்னவுங்கூலி — வேணுமோகல்லாள்மனக்
கனிந்தாலுண்டோ — வேலியுந்தசொல்லாய்
அரும்புக்குழந்தையது — வழுவாறக்கேட்குது
அங்கேயிருந்தாலும்நானதற்குப் — பாலை[illegible]
திரும்பவுந்வருகிறேன் — பாருமிந்தபேச[illegible]
திகைத்துதிகைத்துவேதோ — விடுகிறாய்பெரு[illegible]
அரும்பாவியாளுலுங் — கார்க்கவைத்தொருவரை
யடக்கத்திலிருப்பாளோ — வந்தசேதியறியீரோ- ஆ

உன்னைவிடாளதிக காமி-வுனக்கு
முன்னெனக்குப்பறைந்ததே சாமி
இன்னேரமென்செய்தாயென்று ராஜந்தொடுப்பாளேமாமி
இழிவுசொல்லுமேயிந்த பூமி
கன்னல்வில்விசையுட்வேதை பகவானுக்கேதெரியும்
காமினுனென்றேயுமது கருக்தேமிகவறியும்
கன்னிசக்காளத்தியென்னை யெங்குந்தூற்றிவிடுவாளே
கணவனுகஇல்லாதுசொல்லிக் கற்பித்துத்துறத்துவாளே - ஆ

ஆத்திரக்காரனுக்கு புத்திமட்டென்றுசொல்லி
யவனியோர்சொல்லும்வார்த்தை யதையறிந்தேனேயின்று
சாற்றிலேவானும் தெளிவிலேயிருவென்ற
சங்கதிபோற்பேசுகிறாய் வீணாய்
நாற்றந்தோணுமேமூடிப் பார்த்தால்நாலுபேருக்கும்
நாயகாவதுதப்பித்துக் கொள்வதுவதிபிரயாசை
போற்றிச்சுப்பராமன்பாடும் புண்ணியசுப்பிரமண்ணியனே
பொல்லாளானுலுமாகிறேன் போகும்வேளையாகுதிப்போ - ஆ

ருஅ-பதம்-இ-ம்-அடாணு-அடதாளம்.

பல்லவி.

எனக்கென்றுஎங்கிருந்து-வந்தாளோசக்காளத்தி
என்செய்வேனடிசகியே

அநுபல்லவி.

தனக்கீகயில்லாமல்மானந் சன்னதங்கொண்டுபேசும்
சத்திவடிவேலனையித் ததியிற்கைசேரவிட்ட-என

சரணங்கள்.

ஆதினாளையிலேயிந்த னன்னைசொல்லியதெல்லாம்
அலட்சியமாயெண்ணிபரிந் தேனே
சூதுக்காரனிவனென் றறிந்தாலிணங்குவேனோ
தோகையேபெண்புத்தி பின்புத்தியென்பதுபோல்-என

மால்வாழும்பதியதி லிருந்தகும்பத்தனத்தை
வைத்துமுந்தியில்விழச் செய்தானே
தோல்போலெனையாக்கியே சூதுக்கள்ளியவளை
தொடுத்தேயென்மேற்பட்சம் விடுதத்தானேயடிமானே-என

அருங்குழலையவற்கொன்றுசரச கம்மாசேவென்று
அகத்தினினினையாதே மயில்வேலவன்
கருதியினமபோலெனது கன்னிபருவமதைத்
தூததிநறைறகண்டபின தூதினருமோமானே எனை

எத்திசையுமோரேத்து மெழில்மயில்வீரனென்றே
இருமாங்கென்கற்றமதைத் துறவேதனே
பதிசெய்சுப்பராமன் பதத்துக்கருட்பெம்மானை
பதைக்கானகைகொண்ட வப்பசப்புக்கள்ளிசீமாட்டி எனை

ருசு-பதம்-இ-ம-பிடாகடை-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

எனக்காகிலுமவளிங்கொருதரமாக
விருக்குறாளோசாமி

அநுபல்லவி.

உனைக்காணைமைப்போதே யுகமாயிருக்கிறதே
ஒப்பிலாக்கழுக்குன்றி லுச்சியிலுகந்தானே எனை

சரணங்கள்,

கண்களிரண்டும்வண்டோ கனிவாயிதழ்கற்கண்டோ
கதலியடியோதொடை கமடமோவல்குல்
பெண்கட்கெலாமோடியாய் பேசுமவள்கிளியோ
பேடையனமோவவளைப் பெருமையாயோதுகிறீர் எனை

தங்கக்குடமோகொங்கை தன்குமுதமோசெங்கை
தளிரோமாகப்புக்கேர்வை சந்தமேனுமுசேர்வை
தங்கவிலோபுருவம் சொல்மதைகோடபருவம்
சொர்ணச்சயமேலோதிரேகம் சொருசோலையள்சமபோக எனை

கோகிலச்சுரம்பேசி கோடிதாங்கையிசி
கோடையிடைகுடிமின்னல் குமரேசாவுவளினைல
ஆகிலுஞ்சிலகால மானயின்புகரியும்
அவளசெய்யுமோசமதில் வகிலமெல்லாமறியும் எனை

ருஎ பதம் இ-ம்-சௌராஷ்டிகம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அதுவுஞ்சொல்லுவாளின்ன மனேகமுஞ்சொல்லுவா
ளவள்மீதிற்குற்றமென்னடி

அநுபல்லவி.

மதிவழுந்தேசோலைசூழ் வேளூர்முத்துக்குமாரர்
பைங்கும்பதத்தைக்கண்டாற் சுபங்கொள்வரோபுவிமேல்

சரணங்கள்.

கமுந்திற்கட்டுங்காரிக மணிக்குக்கடையாணொட்டு
கனாரத்னையிழைத்த கண்டசரமுமாச்சே
பழுக்கவெற்றிலைக்கூறிற் பாம்பாடியதும்போச்சே
பாலகியர்க்கேகவல்சொல்லும் பஞ்சிப்போனவட்காச்சே - அ

எக்கேரமின்குவந்து கைகொன்றுந்தணியென்று
பிறவற்கெட்டநாள்போயின் செந்திரிட்டுப்பேசலாச்சே
சனவகவையாடிய மேடையாச்சேவடது
சாய்ந்தவருக்குன்னுஞ் தக்கவில்லைம்போலாச்சே - அ

நயந்தெரியாதவட்கு காசரீகமாச்சே
காலுமோர்வயப்போக நாட்டங்களுமுண்டாச்சே
ஜெயங்கொண்டவடிவேலன் இருகுன்யிலையாச்சே
இனந்தினஞ்சுப்பராமன செப்புப்படலாச்சே - அ

பதம்-இ-ட-கர்னடா-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

அன்பனைத்தேடி அழைத்துவாபோடி

அநுபல்லவி.

பொன்போலிலகுமெங்கள் புத்திமிகவாடுதே (அன்)

சரணங்கள்

பாருவமதிலுடிரு பட்சமுடன்கூடி
பொருவிலின்பத்தைத்தந்த புண்ணியனெனும்வேலனும் - அ

கன்முகன்யாவும் கலையுமேபாவம்
மன்மதன்செய்யும்சோலம் மாதாசேசயிக்காலம் - அ

ஒப்பொருவரிலரா மெஞ்ஞொலிந்தனைச்சொல்லா
சுப்பராமனிசைக்கருன் கடர்வடிவேலனும் - அ

௬௨-பதம்-இ-ம-பியாகடை-தாளம்-மிஸ்ரம்

பல்லவி.

அன்னமேசொன்னமாமயமோதுரை
இன்னம்வரக்காணேனே

அநுபல்லவி.

வண்ணமயிலேறும் வேளூர்முத்துக்குமார
மதிபன்னகைநோடி மாமேனையங்கழுந்துலவா - அன்

சரணங்கள்.

அந்தசங்கத்திலவர் சொனர்குன்குறைற
பாமாமலையிருக் காலும்
கொங்குங்கள்விடாமடி கர்ப்பகாலத்திலில்
குரியனைப்போர்புரிக் காலும்
சந்தடியாக வுங்காளிகாசன்
கொங்கனிப்பார்மைக் கென்னடியிவளைக்
கொங்கமைக்கிங் கிருங்கதிங்கனையோ
ேரனையிலேவொன்றாக்கு யஞ்சாயற்போய்வாடி - அ

சொற்பனத்திலுவெனைமற வாதவர்
சோதனையானசெய்தி றுமோ
கற்பனைக்காரச்சக் காலத்திலன்செய்த
தாட்டோட்டத்திக்குள் னாலுமோ
அற்பமனித ரவருரவர்காது
ஆயிரஞ்சதவொருவர் கலவர்மனோ
கற்பனைசொற்களைக் காதிற்கேட்டுகொண்டுநீத
கண்ணாளன்வந்தால் பதிலுயிரப்போடி - அ

அன்புள்ளசாமி முகத்தில்விழிக்காலும்
அஞ்சுகமேவிழி போமே
புனகுறுங்கம்ப புழுக்கச்சிலையிலேவலன்
புல்லுவலுவழு காமேமா
இனைபக்கருமெங்கன் கந்தசுவாமிதுரை
என்னேகயிருக்காலு மென்மீதிலஷ்டமுணவெ
நயபினைபோர்களைக் சார்த்துக்குணசீலன்
நாளுந்துதிசுப்ப ராமனுக்கனுகூலன் - அ

பதம்-இ-ம்-ரூபகம்-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

எட்டயிருந்துபேசும் இனி
வென்றுறவையும்வீசும் சீமானே

அநுபல்லவி,

அட்டதிக்குர்புகழ் கதிர்வடிவேலா
சகலமனோர்க்கும்பெற்ற வம்பினைபாலா (எட்ட)

சரணங்கள்.

தொட்டாலெங்களைத்திரு நீலகண்டமல்லவோ
தொடவேண்டாமினிதங்கள் கட்த்தையைச்சொல்லவோ
பட்டியெவளே யும்மைக் கெடுத்தாளென்னையல்லவோ
பாவியவளைக்கூடி யின்னமும்புல்லவோ - எட்

சட்டமாய்ப்புனுகு சாந்தணிந்தாளோ
சரசவார்த்தைகளாடி விரகந்தந்தாளோ
பட்டம்பகற்போற் றேண்ணாளுமக்களா
பாதகியாமவளை மருவியசேர்ந்தாளோ - எட்

குட்டிச்சுவரில்முட்ட வெள்ளெழுத்தாகுமோ
கொஞ்சுகீரோதேயென் குறையதுபோகுமோ
இஷ்டமவன்மீதிருக்க மனமதுபோகுமோ
இராவியுமுள்ளவரைக்கும் பேசவும்போகுமோ - எட்

௬௪-பதம்-இ-ட-காம்போதி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

இன்னசொல்லினுல்மிருந்த வெழிற்சகியேநீபோடி
எந்தன் துரையைத்தேடிவா போடி

அநுபல்லவி.

அஞ்சலிசெய்யுங்கொண்டர் நெஞ்சினிற்குடிகொண்டு
அருமலர்க்கமழ்திவ்ய திருமலையின்மேவிய
ஐயன்பன்னிரு கையன்மெய்யற்கு
மெய்யன்றிகழ்நிலைவள்ளினி லெண்ணைப்போலும்
கள்ளிரும்பூரணம்போலும் வள்ளிதெய்வானையுடன்
உள்ளமகிழ்மருவும் மங்கைகோலன்
கங்கைபாலன் பொங்குசீலன்
செங்கைவேலனெனைப் பிரியமலனுதினம்
அறமைஅறிந்ததுரை பிரிந்ததரிந்திடவே-இன்

சரணங்கள்.

அன்றுநான்றிரண்டு இன்றுவரையப்படி
இருந்ததில்லையென்சாமி யென்னைப்பிரிந்து
நின்றிடவேமாதர்கூறு வொன்றிரண்டாயோதினரோ
நிலைபெற்றிருந்தபிம்ப நிலையும்விலைபெற்றரோ
நெஞ்சினிற்சஞ்சல மிஞ்சுதுஎன்செய்வேன்
நித்தமனவேதனை அந்தமாய்ச்செய்தவர்

எப்படியோயிது | வெப்பினேளா
ஆண்பாவிலே | வீண்போகாதடி
பெண்ணாசேயினி | தன்னியரோமிகு
தன்னிடனன்மொழி | வுரைத்தருணமென்று
அழைத்துவந்தருகினில் | விடுத்திடும்விரைகமழ்
அழைத்தபுரிதிரு | வாண்டவிந்துகள்
வனிலதுபுகலுவன் | யானறிந்தகதை
நிலைவுடனெனில்கலை | நீக்கியெந்தனை
நிருத்திமடிமிசை | யணைத்துயிருரனம்
பிடித்துயிதழதை | கடித்துரசமது
குடித்துவல்குலே | யிரித்து
வெற்றிமுகத்தை | புயத்தையணைத்தொரு
முத்தமளித்து | அத்துடன்வந்த
இடங்கள்மிகுந்து | கலந்துஆலிங்கனஞ்செய்து
மிகுந்தானந்தமடைந்து | அணைத்து
அடாதுரைசென்னே | விடாதேவிடாதேயென
றுணையுமிட்டு | எந்தனைமும்விட்டு
பின்புநகர்ந்துநகர்ந்து | பிராணப்பிராண
மலரணைதவண்டு | வண்டெனமதுமகிழ்ந்து
என்றுகலவியைக்கடந்து | கமழ்பெரும்
காருலவுஞ்சென்னையெழி | லாறுமுகன்சொன்னதமிழ்க்
காம்போதிப்பதந்தனைப்பாடி | நான்பாடசகஸ்திரகோடி
சாணஞ்செல்லி | கொடிக்குள்ளேயேடி
தருணமிதுவேயென்று | அழைத்துவாபோடி (இ)

சுரு-பதம்-இ-ம்-பியாகடை- அடதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்குக்கற்றசெல்லா-மோதுகிறீங்கே
வினியென்றும்நடவாதுசாமி.

அநுபல்லவி.

மாதலர்சோலைகள்சூழ் | வேதபுரிவாசரே
சுகமதனைத்துதிக்குந் | தையலர்கணைசரே (ஏது)

சரணங்கள்.

கின்னஞ்சிறுபிள்ளைகள் | செய்மனைச்சோறபோலே
சித்தெல்லாங்காட்டுகிறீ | ரெக்குமேயொருக்காலே

கன்னியரிருவர்க ளிருக்கப்புவியின்மேலே
கலங்காமற்றிரிகுதீர் காமன்சரத்திறமே (வது)
உம்மைப்போற்றிரியவ ருலகிலொருவருண்டோ
ஒண்டொடியாளிடத் தென்னவுசிதமுண்டோ
கொடுமைசெய்த்தைத்திருள் கொடுத்தவிழ்த்தற்கண்டோ
கோதையவளிருக்க நாளுமங்கென்னதுண்டோ
பாசமுடனவன்று பாவித்ததைமறந்தீர்
பசப்புக்கள்ளிமொழிகேட்டுப் பட்சமெல்லாந்துறந்தீர்
பாசருமாலையணிந்த பாதனைத்துறந்திறந்தீர்
பாதசுப்பராயனுக்குப் பதத்தையேமறந்தீர் (வது)

௬௬ பதம்-இ-ம்-பைரவி- அடதாளம்.

பல்லவி.

சற்றேசொல்லடி-என்சுவாமிக்குமானினே
சற்றேசொல்லடி.

அநுபல்லவி.

உத்தமர்புகழ்திருச் செந்தூரிற்றிருமுருகனார்
முத்தையனிடத்திலென்றன் மோகமதையேபோய்ப்பெண்ணே (சற்)

சரணங்கள்.

உற்றபனைநரைதாயும் வெறுக்கத்தனித்துமலர்
மெத்தைதனிற்படுக்கவென் னித்திரைவருவதில்லை (சற்)
வண்டொடிநொற்றுமெருக்கைக் கொண்டுவில்வளைத்துமதன்
சண்டைசெய்யுபாயத்தைக் கண்டுமனந்தாங்குதையோ (சற்)
சக்கரசுப்பராயன்சொல் செந்திலம்பதிவேலவன்
வக்கிரமையனையுதற்கு மெத்தவிரகமாகினும்போய் (சற்)

௬௭-பதம்-இ-ம்-அடாணா-அடதாளம்.

பல்லவி.

கதவைத்திறந்துபேசடி அடியென்மானே
கதவைத்திறந்துபேசடி

அநுபல்லவி.

மதனைப்பார்த்துச்செய்தோர்க்கு மயக்கங்கொண்டதுபோலே
மனதுருகிபோறி புகைதுயிர்த்தேனடி
வெற்றிதுரைக்குநான் சொந்தமல்லவடி (க)

சரணங்கள்.

மான்சலாப மயிலே-அன்னக்கிளிப்பேடே
வயக்குந்தன்னார் கருங்குயிலே
கண்ணெவ்வார்க்கிருப்பது கலைமாவனாதுபிக்கும்
கடிக்குமுடன்மனக் திடுக்கிடவேயைக்காய்த்
தமிக்கவேயுன்னுடன் படிக்கவந்தேதையடி (௯)

விவாதனைப்போற் குவிந்தகருங்கயிலும்
வீணக்கிதிக்கிக் கூவிந்த
இவ்வாறுசின்னோபோ செக்கிரமைப்பயுடி
எதிர்த்தமதனைப்படையால் பசைதசேயியுக்கிற
விதத்தையறிந்தியேன் ஞானந்தன்னக்கின்கண்ணே (௧௦)

பாருமதுடக்கு குட்டுவேனுனதுநேசம்
புரிசகப்பைரிசன் பூட்டுவேன்
பசிழுப்படியுமக்கு மதனைவிசைகட்டுவேன்
பாரிமாதனை போனதைதலைக்கிகேநி
வாளையபிருந்தெருந்தன் சாதைமடைக்குக (௧௧)

பதம்-இம்-காம்போதி-ராகம்-ரூபகம்.

பல்லவி,

இந்தமிறவனுக்குமிக்கவேசொகுராகுல்
பெயர்க்குச்சம்பந்தியமோ

அநுபல்லவி.

விந்தைதமேசிற்றுழக் கன்றின் செய்யப்பேசன்னைகொலைட்டுக்
விக்கைக்கனைமலைகள் வேதகிரிபீசாம் (இ)

சரணங்கள்,

ஆருக்குக்கனையாவா ரம்பலர்கூக் ராஜும்
பார்த்தப்பவந்துகாம பார்புகையும்புந்தை ராம்
திக்கார்யைந்துழக்கன்றிக் நிரந்தரியடாவிக்கிரா
மார்க்கச்சியோரைமெச்சே சிலைக்கியமயிச்செசாலைவங்காம்
ஆட்டைக்கனவேசெய்த வைபலக்கினின்றதவும்
ஓட்டிவிதம்மன்னனதவும் வைகைமரியாசோர
கீட்டமாயமாழுக்குக்குறில் சிஷபவாகனமீது
நாட்டியாய்நதிக்குற சக்கரிசீனாலைறும் (இ)
கண்டுவிச்சியாரூமுபிக் காலமூனைக்கதவு
வெட்டுவிக்கிப்பிறையீது விறகுதயக்கதவும்

பிட்டுவாணிச்சிக்காகப் பிறம்படிபட்டதுவும்
பட்டபாட்டையின்னஞ்சொல்ல வெட்கமித்தோணுதே (இனி)

௪௬-பதம்-இ-ம-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனிமேலவ னென்னதந்தாலும்நா
னிணங்கமாட்டேண்டி யக்கா

அநுபல்லவி.

கனமருவுஞ்சிதண்டிமலை முருகையன்வாழுமந்த
செய்யான் கோயிலைமுன்
முளிபோல்மேல்விழு முக்கிக்கொண்டேனொரு
முட்டுமுட்டவதில முட்டுவிட்டுபோச்சு (இனி)

சரணங்கள்.

கோலையிருக்கிப்பிடித்தால்முன் காமங்கொதிக்குவடியுமடி-விசை
கூடிமேற்கொண்டால் முன்னோரத்திற்சோழிகூவிவிடியுமடி
கேலிக்கிடமாகவோ பொருக்குக்கிடக்கமுடியாதடி-அவர்
கிண்டிண்கிண்டத்தில் பண்டதின்மூக்குக்கிழிந்துமடியுமடி
தோலோமமோ மாத்திற்றுளைத்ததுளையோ
வலையோதுரோவா வுரலேகற
சாலோதாலையெழுத்தின் வலியானைத்து
தக்துக்குதப்பிப் பிழைத்துவந்தோடி (இனிமேல்)

மங்கையர்கொங்கையென்றலவற்கு மகாலிங்கசபானடி-அங்குல்
வாயிமுறவருந்தனக்கே னபிர்சபானமடி
பொங்காவல்குலுக்குள்ளேவிரலிடல் பொங்கனுஷ்டானமடி-அது
போகக்காரணமென்னேமுமவர் புதியிலக்யானமடி
சங்கதிபோலினி யெங்குங்கிடையாது
கட்டையுள்ளமட்டும் போதுமவமானம்
பங்கஜையென்சொல்லே னென்விட்டில்லாத்திரிப்
பட்டபாடுகாணு பட்டாளைக்குண்டபடி (இ)

மட்டவிழ்வாசமலர் க்குழலாள்தெய்வயானைக்கனுகூலா நீல
வர்ணமயிலேறிநன்னயபாசப் பவனிவருஞ்சீலர்
சிட்டர்பத்தவார்க்குருமமிகை சிந்தைமகிழ்ப்பாளர்சொல்லுஞ்
செந்திருபேவியகுறைக்குடியிற் செறிக்கும்வடிவேலவர்
தொட்டுத்தழுவி யணைத்ததகமித்த
கொல்லுலனுமிகும் பிருப்பமோடியக்த
கட்டழகன்செய்த கோலத்தையென்சொல்வேன்
காசின்மேற்சுப்ப ராமனுக்கருள்வோன் (இ)

௭௰-பதம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கலந்தாலல்லவோ கலக்கமுண்டாகும்
கட்டுரையேனடி சகியே

அநுபல்லவி.

உலகம்பணியும் . வேளூர்குமரேச
துரிமையாயென் னிடத்தில்வந்தவனைக்-கல

சரணங்கள்.

சுத்தமுள்ளபிராண சகியென்றிருந்தேனே
துரோகியென்றுதெரி யாமற்போச்சுதடி
எத்தனைநாளாக யோசித்திருந்தாயோ
எப்படித்துணி ந்தேனோ
சித்தங்குளிர்ந்ததோ மானே
சித்தசன்கணைக்குள் ளானேன்
பத்தமில்லாது னென்றுமென்மனதில்
பட்டிருந்தால்முகம் பார்த்திடுவேனடி - கல

அடுத்தோரைக்கெடுக்கும் துற்புத்தியுனக்கு
ஆர்சொல்லிக்கொடுத்தாரடியுன் னினத்தில்
அடிமடிதனில் நைலைவத்துப்பாரடி
ஆவியாக்கு தடி
படுக்கைவீட்டினிற் றிரியுமெனக்கந்த
பல்லிசொன்னபோதே தெரியும்
இடுக்கிட்டுவோடியப்போதே யென்மனம்
தெருவினில்வந்து யிருவரைக்கண்டேன் - கல

உள்ளடுங்கள்ளன்போ லிருந்துகொண்டு
உண்மைபோலெனக்கு நடந்து
ஓதுஞ்சுப்ப ராமனைக்காத்திடும்
முதுமையருள்முரு கையன்
துள்ளாதடி மோசக்காரியெனது
துரையறிவானடி யுனதுசேதி
மெள்ளவாக்கென்மே லுற்றவெய்யமோக
வெற்றியினுன்னைநா னென்றுதொட்டனார் - கல

ஏக-பதம்-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மானேயுன்மீதினில்லா தானேவிரகங்கொண்டு
வந்ததுவேகோடிலட்சந் தரமல்லவோசொல்

அநுபல்லவி.

நானேசொல்லுகிறேனினி தேனேயின்பமாய்க்கேளு
நாபதிதனைபதி ரமயகுணசீலனடி
தேனொழுகும்வதனன்ஸ்ரீ முத்துச்செல்வேந்திரன்
சேதுபதியம்பூமண்ட லாதிபதியானதுரை - மா

சரணங்கள்.

கோடியுகங்கள்தபசு செய்யினும்வருமோடப
குணம்போலபுருஷர்க் குலகினில்வருமோ
மோடிசெய்யலாமோ வுனதுபனயகிழ்த்து
தோடிராகம்பாடிச் சுகந்தந்தேன்கண்ணே
மோடியவருக்கு வாய்க்குமோடீ
முன்புசெய்தபுண்ணியவச மிந்தமன்னன்கிடைத்தாடி
தேடிவருமின்னிடையார் கோடிதனிலொருத்தி
சிந்தையில்முரண்டுசெய்தா லிந்தநஷ்டமார்க்கடிபின் - மா

உன்மனதின்படியே யனுபவிக்கத்தருணம்
வொருவருக்குங்கிடையாத தானைத்தனமாம்
செம்மைசேர்விலாசமதை செகந்தனில்விரிக்கயிற்
தர்மரிவர்போற் புருடன்தானேடி
மன்மதச்சரச னியனேயிசைந்தபடி
வங்கணம்புயமர்ந் ரங்கநாதனும்
ஜென்மபத்திரிகையிலுன்னைசும்மை யோகசாலியென்று
செப்பியிருத்திடுஞ்சேதி யெப்படிபலித்ததடி - மா

தேசமெங்கும்புகழு முகவைப்பதிவளருந்
திருவளரும்பாசன யோகாதபுஜன்
நேசமாவாத மற்றுயானைமதிகளும்
மாசமருகுற்ற மற்கவானைமதிகளும்
இராசரீனவர்வணங்குஞ் ஸ்ரீமுத்துக்கசல்லேந்திரன்
ஞானசேதுபதி யானபாலலோனும்
வாசமாயல்விசார்ச்சுன பூசான்தமிழ்க்குதவும்
பங்களாகலியாணகுண தாங்கழகளங்சதுங்க - மா

௭௨-பதம்-இராகம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

மானேயெந்தன்மீதிலவர்க்கென்னமோடி-அந்த
வம்புரியென்னசொன்னாளோநம்பியிருந்தேனே,

அநுபல்லவி.

தேனுந்தருஞ்சோலைத் திகழுந்திருத்தணிச்
செங்கல்வராயனுக் கிங்கிதம்பாட - மா

சரணங்கள்.

பந்தலேறியபத்துப் பணமிட்டவளைப்
பார்த்துக்கொண் டாரோ-அந்தப்
பாதகிபஞ்சாங்கத் தாலேயவளென்ன
பலனைக்கண் டாரோ
சொந்தக்காரிபோலே துன்னுவதால்மனைந்
சொக்கியவன்பாலன் ஆரையுமிருப்பாரோ
சோதகத்தால்பல காரியமாகுமோ
செம்பிற்கறந்தபாலு மூலைக்கேருமோ - மா

சந்தமுமலைத் தாலேமனம்வெகு
சலித்துநிற் பாரோ-துயர்
தழுஞ்சிறுமைமகன் டதருடன்வரும்
பெருமைநா ணேரு
அர்த்திசந்திரெயந்த கேளையிலாகிலு
மாவலாயென்னை யணையாதிருப்பாரோ
ஆணையேறியிட்ட வாசம்நானைழவாரோ
வாக்கப்பொருத்தவ ராறப்பொருத்தாரோ - மா

கொம்பனையாள்செய் தற்போதனையால்வருங்
கோபத்துக்கஞ்சுவ ராரோ-நானுங்
கொல்லத்தெருவினில் விற்கும்லூசிவிலை
கொடுத்துக்கொள்ளுவ ராரோ
உம்பர்மகிழும் விசித்ரகவிசொல்
சிதம்பரம்நீதி நெருங்கினாரோ
உலாருடன்கூடி வாழ்த்துபகைப்பாரோ
உலசித்கண்ணாலே யாகாசமும்பார்ப்பாரோ - மா

௭௩-பதம்-இ-ம்-காம்போதி-தாளம்.

பல்லவி.

ஏனின்னமயங்குகிறீர்சாமி
எத்தியெத்தியென்னைமிக்ககற்றதெல்லாங்கொட்டிகொட்டி

அநுபல்லவி.

போனநாள்முதலாய்நீரும் நாமிருந்தஒருமை
போலவாரிருந்தார் திருப் போரூர்வேலவரோ
ஞானக்கிருபாகரரோ தோகைமயில்வாகனரோ
நன்றானன்றவுந்தனைச மின்றுதரிந்தெனவிஸ்வாசம்

சரணங்கள்.

ஆண்டையிற்றிரண்டபெண்ணைக் கண்டிவதனைக்குமவ
ளாசையால்வராதிருந்தீ ராகிலுமந்த
ஆசைஅறுபதுநாள் மோகம்முப்பதுநாளென்
றாறுஞ்சொல்லப்பாரி லின்னங்கேள்வியில்லையோ
கொண்டமயிலையான யென்பார்கண்டசுகம்போனினைந்துக்
கொண்டீரோவங்கே யிப்படிகூடலாகுமோ
ஆண்டினையிடஞ்சந்தேகமான தாவெங்ஙனம்வந்தி
ராட்டுப்படைத்தேவாவிபசேட்டை செய்கிறீரேபோம்போம்
முன்னேஐந்துபின்னேஐந்து பந்தவிற்பதினைந்துமாய்
முன்பணங்கொடுத்து முன்னேமோசம்பண்ணினீரோ
மூடவன்கொம்புதேனுக் காசையுற்றாற்போலவெவன்மேல்
மோகமாகுரீரக்காரியன் சரியாகுமோ
என்னசொந்தக்காரி யானாலும்பலவந்தமோசெய்ய
இருக்குதோநீதியை யெண்ணியுள்ளத்தி
லின்னதெனவறியாமல் நன்மையமாய்ப்பேசிப்பூமே
லேத்துகிறீரென்னக்கண்டோ பாத்தியப்படுதுண்டோ
தாசிகளுக்குறவுபணங் காசுமேலிருப்பதென்றுஞ்
சங்கதிதெரிந்துசும்மா யிருக்கவந்தீர்
ஜாலசக்ரஸ்தாபித மிரிப்பபிரசெங்களுக்கென்ன
சாட்சிவேணபாக்கியங்கள் தானேயீயுமே
சூசனைதெரியாமல்லவாய் பூசியேயென்னோடுறவு
சொந்தங்கொண்டாடுரீரதை தூரவையும்
வசியேயொன்றுமில்லை யென்றுங்கையைவிரிக்குரீர்
இந்தக்கூழுக்காயிருபத்தெட்டு நாமம்போதும்போதும்

சந்தனக்குழம்பைவாரி பந்துமுலைமேலிறைத்துத்
தாரா ரென்றுங்கையைத் தொட்டுதானிருக்குறீர்
தரிக்குமண்ணைக்கயறாய்த் திரித்துவானத்தைதவில்ல
தாகவளைத்தேமயக்கி யேசுப்பார்க்குறீர்
எந்தவிதமுச்சரணம் போட்டாலுமுடியாதிப்போ
யெந்தனுடன்சொன்ன தெல்லாங்கையின்பேல்வையும்
எந்தப்படிசெய்தாலு மெண்ணத்தின்படிநடக்கும்
யென்னைறச்குழந்தைவேலன் வந்திருக்கும்வடிவேலரே - ஏனி

௭௪-பதம்-இ-ம்-பியாகடைதாளம் ஆதி

பல்லவி.

இந்தமட்டுக்கும்வாரிக் கட்டிக்கொண்டதுபோது
மேத்தலாங்கப் பலுக்குத்தானே.

அநுபல்லவி.

வந்தவழியைப்பாருஞ் செந்தணிகைவேலவரே
வரிசைப்பல்லக்கெனக் களித்தீர்முன்னாலே
மானியங்கட்டாத்தில் விட்டீர்பின்னாலே
நரிபின்னைக்குழிதனைச் சுற்றுவதுபோலே
நாடுகிறீர்பெண்டி ருகிகண்டுஉம்மாலே இந்த

சரணங்கள்.

சொர்ணமயமாச்சுது நீர்வந்தெந்தன்வீடு
சொல்லவேணுமோவதை வெட்கக்கேடு
என்றுமெனக்கிந்த குடியாரெனக்கிடு
யெல்லாம்விடுத்துன் னைப்பனெடுத்தானேயோடு
ஒன்றுமறியீர்கபட நிஜஞ்சென்மச்சுது
வுரைக்கும்வெறுங்கைமுழம் போடவந்திராது
என்னைகுட்டிக்கரணம் போட்டாலுநடவாது
யிலைபொத்தலென்குறீர் பந்தலில்நிற்கும்போது-இந்த
கவாத்தினச்சுவரெங்கு மிழைத்துவந்தீர்முன்னம்
கடுவீதிமாத்திரந் தொண்டியாயிருக்குதின்னம்
அவிர்யிருநாகாற்பச்சைக் கண்ணடிபோற்கின்னம்

அணிகிழலாடுது   வாசனாலுமுன்னும்பின்னும்
தவிக்குதீச்சேயிழை   மேல்மையல்கொண்டு
தங்காதுவளையினிற்   கொழுந்திடுகண்டு
செவிதனிலோதியின்ன   மாள்கிறீர்பெண்டு
செறுக்கிறீர்வேலரோ   துடைதட்டிக்கொண்டு
இலங்குந்தங்கப்பணிகள்   பூட்டிக்கொண்டேனே
என்குடியைக்கெடுக்கவோ   இருக்குறீரின்னந்தானே
மலைந்துபொறுமை   யன்னைவார்த்தையைத்தடுத்தேனே
வாய்வெருழுப்புச்சிலையாய்   வடிக்கெனக்குத்தானே
தலையைத்தடவுவதீர்   குளிர்ந்ததுதேகம்
தனிக்கொண்டைபோட்டு   விராலிதிரானகம்
பலுக்குறீர்பலக்கின்ற   காந்தையின்வேகம்
பார்த்தாற்பெரிக்குது   மூடதுகிர்வாகம் இந்த

பதம்-இம்-சௌராஷ்டிரம்-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

என்னைடிமெத்ததனுக்குகாட்டுறு-நானறியேன்போடி.
என்னைடிமெத்ததனுக்குகாட்டுறுய்.

அநுபல்லவி.

பொன்னக்கிளிகள்   வளரும்பொழிற்கன்னிகை
மாநகரினுரை   மாதுமாயுமேயார்
பன்னிப்பணியு   மூதுத்தவதந்திறன்
பாலிலகப்பட்டு   பேச்சுக்கையிசுவாய்

சரணங்கள்.

இக்காலமிப்படி   யேயிருக்குமென்று
யென்னுறேதயென்வார்த்தை   போளடியேயின்று
எக்காலமுஞ்சுப்ப   ராமன்கவிகொண்டு
யெவனிமையறந்தவர்   தன்மேல்மையல்கொண்டு - என்

௭௫-பதம்-இ-ம்-பந்துவராளி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

அதற்குள்ளேயெனிக்கபதட்டம்   மலைத்தனைத்தமருவி
அநுபவிக்கலாம்   பொறும்பொறும்-அதற்

அநுபல்லவி.

மதுகமலர்தடம்சூழும் தணிகைமலைவாசரே
மயில்வாகன குமரேசரே - அத

சரணங்கள்.

இடுவார்சொந்தமாயிருந்தால் முதற்பந்திசடைபந்தி
எண்பதுண்டோ ஒருவனைத்
தொடுவேனென்பதைத் தன்னும்
உமக்குப்பரவசமாய்ச் சொன்னசொல்லுக்குண்டோ
தைதையைவிடுவிடு அவனுநக்கிடமாய்வந்துசேரும்
வேளாயிதுவேளாசாமி எண்ணிப்பாரும்பாரும்
நெடுநேரமுமில்லை நிலாவெளிச்சம்வாய்க்கட்டும்
வெளித்துப்பானுங்கிழ நீயேயுந்தூங்கட்டும் - அத

இருட்டுவந்தவேயாரியுந் சேர்ந்தால்உலகத்தில்
தினங்கொண்டோ அடிச்சலாம்அதுபோல்
நாயிருவரும் இரகசியமாய்நடந்தும்
காரியத்தை யிவர்கள்கண்டுபிடிக்கலாம்
அதுதெரிந்தெனக்குக் கண்ஜாடைசெய்கிறீர்சாமி
தேவர்க்குமுன்னமே நானுமறிந்தசாமி
உரிமையெங்கள்கன்னைமார் படுக்கைக்குப்போகட்டும்
உமதுமனதின்படி யின்னறக்கேயாகட்டும் - அத

பக்கங்கொண்டிருக்கிறீர் எனக்கில்லையோசாமி
இரும்பெல்லாமிடலாமோ ஆகிலுமென்ன
ஆங்குபொறுத்துஉமக் காலப்பொறுக்கொணாதோ
அவசரப் படலாமோ
நிக்கமறநெருங்கும் கொங்கைவள்ளிலோலரே
நிலையுதவுஞ்சுப்ர மணியவடிவேலரே
தூக்கம்வருமோமகன் போர்செய்யாதிடங்கண்டும்
கம்பாயிருந்தாற்றே சந்தடியடங்கட்டும் - அத

---

௮௨ பதம்-இ-ம-கல்யாணி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

எந்தைக்கண்டுநீ இச்சைகொண்டாய்மகளே
என்கண்ணேபெண்ணே நீஇப்போ எத்

சுப்பராமஐயர்பதம்.

அநுபல்லவி.

அத்தப்பயித்தியக்காரன்-கங்காதரன்தோகையேமுன்னவன்
பேயுடனாடியதொந்திக்கோ பழங்கந்தைக்கோ
ஏறும்நந்திக்கோ செய்யும்விந்தைக்கோடீ- எத்

சரணங்கள்.

புலியையுரித்துஆடையணிந்த போர்வையாசைக்கோ
வலியக்கரத்தில்மழுவையேந்தும் மனதுதுணிவுக்கோ
மலையின்பாம்பைபிடித்துசமுத்தில் மாட்டிக்கொண்டதை
பூட்டிக்கொண்டிட்டமாலைக்கோ தருமசேலைக்கே
செய்யும்வேலைக்கோ காமலீலைக்கோடீ-எத்

மாமனும்மாமியும்வொன்றாய்ச் செய்கின்றவரிசைபெருமைக்கோ
சோமனைச்சிரசிலணிந்த வொருக்கண்துலங்கும்நெற்றிக்கோ
காமனைவென்றவாலத்தையுண்டு மார்க்கண்டனுக்காகவே
சண்டனையுதைத்தகாலுக்கோ சாம்பல்மேனுக்கோ
கணைவாளுக்கோ கரித்தோலுக்கோடீ-எத்

மானைப்பிடித்துகரத்திலணிந்த வனத்தின்வேட்டைக்கோ
மீனைப்பிடித்துதரித்தவொருக்கண் விசறும்வேட்டைக்கோ
கானகத்தில்வேடனெச்சிலை கண்டுமுண்டவன்
கண்ணைப்பிடுங்கியகண்ணுக்கோ மாடுவொண்ணுக்கோ
சொந்தமண்ணுக்கோ ஜடைபெண்ணுக்கோடீ-எத்

வாழிவிருத்தம்,

சீர்வளர்வேளூர்மேவுஞ் சேவலங்கொடியோன்வாழி
பார்திகழ்மறைகளாதி பனுவல்கள்வாழிவாழி
ஏர்பெறுமிதனையச்சி லியற்றியாண்டவர்வாழி
தீர்மலிவேணியன்பா நிலமெலாம்வாழிவாழி.

சுப்பராமஐயர்பதம்

முற்றிற்று.